

ಚಂದ್ರಮಾವು

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಹಾಪಾತ್ರ

1956 STORY MAGAZINE FOR THE YOUNG

Chandamama, September '49

Photo by R. Krishna

“మృతం జీవం”

ಚಂದಮಾಮ

ನಾಲ್ಕು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ

ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ

ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೦-೬-೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೪-೮-೦

ಇಂದೇ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ

ಏಜೆಂಟರುಗಳು ಬೇಕು

ಏಜೆಂಟರುಗಳಿಲ್ಲದ ದೊಡ್ಡ ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮನ ಮಾರಾಟಗಾರರು ರೂ. ೨-೦-೦ ಮಾತ್ರ ಕಳಿಸಿ ೭ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ರೂ. ೦-೧೦-೦ ಗಳ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಗಣರಿಂದ ೨೦ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗಾಗ್ಗೆ ರೂ. ೨-೦-೦ನ್ನು ಮನಿಯಾರ್ಡರು ಕಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ೭ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ.

ಬಿಡಿ ಸಂಚಿಕೆ ಪ್ರತಿ ಒಂದಕ್ಕೆ

ರೂ. ೦-೬-೦ ಮಾತ್ರ.

• ವಿಳಾಸವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ.

CHANDAMAMA OFFICE

P. B. 1686, MADRAS-1.

ಡೋಂಗ್ರೆ ಬಾಲಾಮೃತ

ಬಲಹೀನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಹೆಲ್ಲು ಮೊಳೆಯುವಾಗ ಆಗುವ ಭೇದಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು. ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಟಿದಾಯಕವಾದುದು.

K. T. Dongre & Co., Bombay 4.

ಚಂದಮಾಮನಲ್ಲಿ ಈ ಸಲ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಬರುತಾನ - ಇವನಾರಪ	 5	ಸದ್ವರಾಜ	 21
ಅಡುಮರಿ	 6	ಅನ್ನದಾನ ಮಹಿಮೆ	 25
ಅಕಬರ್ ಬೀರಬಲ್	 8	ವಂಚಕಮಹಾಪಟ್ಟಣ	 29
ರೈಲು ಗಾಡಿ	 10	ತೀರ್ಪು	 35
ಚಂದಮಾಮ	 11	ಹುನ್ನಿನಕೋಟೆ	 37
ಬಾಲನಾಗಮ್ಮ	 13	ಪಾಲುದಾರರು	 50

ಇವಲ್ಲದೆ ಒಗಟು ಚಿತ್ರ, ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಷ್ಟೋ.

ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮ

ಹೊರಟಿದೆ

ಇಂದೇ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ - ರೂ. ೦-೬-೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೪-೮-೦

ಎ. ಎ. ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಜೆನ್ಸಿ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ.

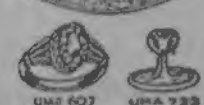
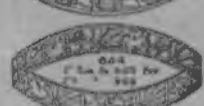
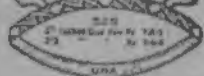
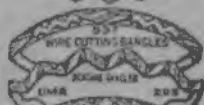
CHANDAMAMA PUBLICATIONS,

P. B. 1686

::

MADRAS-1

UMA 607
Singer Sewing
No. 2-12-0

UMA 722
Singer Sewing
No. 1-0-0

500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಹುಮಾನ

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಉಮಾ ಮಹಲ್ : : ಮಚಲೀಪಟ್ಟಣ

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಪ್ರೀಮಿಯರ್ ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರದ ರೇಕನ್ನು ಲೋಹದ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಸಿ (Gold Sheet Welding on Metal) ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲವೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ರೂ. 500 ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ತಯಾರಿಸಿ ಕಳಿಸುವ ಪ್ರತಿ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಕಿಂಗಿನ ಮೇಲೆ "ಉಮಾ" ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಅಕ್ಷರದ ಗುರು ತನ್ನು ನೋಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಹತ್ತು ವಸ್ತುಗಳ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯುಂಟು. ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ಉಮಾ ಅಭರಣ ಗಳನ್ನು ಮಹಾ ದ್ವಾವಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ 5 ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಬಂಗಾರದ ರೇಕು ಲೋಹದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ನಮಗೆ ಸರ್ತಿಫಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. 800 ಡಿಸೈನುಗಳುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ದರಕ್ಕೆ 25% ಅಧಿಕ ಬೆಲೆಯಾಗುತ್ತೆ.

N. B.- ವಸ್ತುಗಳ ವಿ. ಪಿ. ಪಾರ್ಸಲು ಛಾರ್ಜು ರೂ. 0-15-0

Tel. : "UMA", Masulipatam.

ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗೆ ಬಯೋಟೋನ

ರಾಯ್ & ಕೊ., ಪ್ರಿನ್ಸೆಸ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಬೊಂಬಾಯಿ ೨.

★ ಲಾಭ ಪಡೆಯಿರಿ ★

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮತ್ತು ಚಾರ್ಹಿರಾತು ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಸದವಕಾಶ

ಕರ್ನಾಟಕದ ಸರ್ವಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿ ಉತ್ತಮ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ೫೦ ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಬಾಲ, ಯುವ, ಮತ್ತು ವೃದ್ಧರ ಕಣ್ಣಿನಗಳನ್ನು ತಡೆಸುವ, ಜನಪ್ರಿಯ ಔದ್ರಮಾದಲ್ಲಿ ಚಾರ್ಹಿರಾತು ಕೊಡುವವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟು. ಈ ಔವಕಾಶ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ.

ಚಾರ್ಹಿರಾತು ದರಗಳ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ.

Manager,

CHANDAMAMA PUBLICATIONS,
P. B. 1686, Madras - 1

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಗೋವಗೋಪಿಯರು ಬೃಂದಾವನವನ್ನು ಸೇರಿ ನೆಲಸಿದಮೇಲೆ ಸೌಖ್ಯಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯತೊಡಗಿದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಇದ್ದಂತಹ ರಾಕ್ಷಸರ ಹಾವಳಿ ತಪ್ಪಿತೆಂದೇ ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಮೈಮರೆತರು. ಆದರೆ ಸ್ಥಳ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದೊಳಗೇ ಇದು ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

ಒಂದುದಿನ ಕೃಷ್ಣ, ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ಬಲರಾಮ ಮತ್ತು ಇತರ ಗೋವಬಾಲರೊಂದಿಗೆ ಕರುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತಾ ಬಹುದೂರ ಹೋದನು. ಮನದಣಿಯಾಗಿ ಜೂಟಾಟ, ಮರಕೋತಿ, ಕುದುರೆಯಾಟ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಡಿದನು. ಆಟವಾಡಿದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ಬಾಯಾರಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಕರುಗಳೂ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನೀರೆಲ್ಲೂ ಕಾಣದೇ ಅಡ್ಡಾಡತೊಡಗಿದುವು. ಎಲ್ಲರೂ ನೀರು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೆರೆಯಬಳಿ ಬಂದರು.

ಈ ಕೆಟ್ಟೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಬಕಾಸುರನು ಬಕದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಯಂತೆ ಅಲ್ಲಾಡದೆ ಕೃಷ್ಣನಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಅವನು ಕಂಸನ ದೂತ. ಇಲ್ಲಿಗೂ ಬಿಡದೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಯಾರೂ ಇವನನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನು ಅರಿಯದೆ ನೀರಿನ ಬಳಿ ಬಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಬಕಾಸುರನು ನೆಗೆದು ಬಂದು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನುಂಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಭಯಂಕರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲಾರದೇ ಬಲರಾಮ ಮತ್ತು ಇತರರು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದರು. ಕೃಷ್ಣನು ಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದುದರಿಂದ ತನ್ನ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿ ಅಗ್ನಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟನು.

ಒಡನೆಯೇ ಬಕಾಸುರನ ಗಂಟೆಲು ಉರಿಯತೊಡಗಿತು. ಹಿಂಸೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಧುಪ್ಪನೆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಉಗುಳಿದನು. ಮತ್ತೆಯೂ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಈಸಲ ಕೃಷ್ಣನು ಅಪೂರ್ವ ತಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಕಾಸುರನ ಕೊಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒಂದನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಕೈಯಿಂದ ಮೇಲಿನದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹರಿಯುವಂತೆ ಸೀಳಿಬಿಟ್ಟನು. ಈ ರೀತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಸುರನು ಪುಟ್ಟಕೃಷ್ಣನ ಕೈಗಳಿಂದ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. ಅಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಮೃತ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದಿದ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಟವಾಡುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಈ ಕತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಮೇಲಂತೂ ಬೃಂದಾವನದ ಜನರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೃಷ್ಣನು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅವತಾರವೇ ಎಂದು ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಅಂತಹ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯ? ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಕಾಸುರನು ಅರಿಯದೆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನುಂಗಲು ನುಗ್ಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಸಂಪುಟ ೩

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೪೯

ಸಂಚಿಕೆ ೩

ಬರುತಾನೆ—ಇವನಾರಪ!

೧

ಸೊಂಡಿಲಿನ ಆ ಮುಖಕೆ
ಕಿವಿಯೆರೆಡು ಬೀಸುತ್ತಿವೆ!
ಸೊಂಡಿಲಲ್ಲಾಡುತ್ತಿದೆ!—ಎಡಬಲಕೆ—
ಗುಂಡು ಮೈ ಮಾಲುತ್ತಿದೆ!
ಕಬ್ಬು ಕೋಲೂರುತ್ತ ಇಲಿಯೇರಿ
ಬರುತಾನೆ—ಇವನಾರಪ!

೨

ಕಬ್ಬುಂಟು ಬಲಗೈಲಿ
ಲಡ್ಡುಂಡೆ ಎಡಗೈಲಿ
ಮತ್ತೆರಡು ಕೈಗಳನು, ನೀಡುತ್ತಲಿ—
ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಮುಕ್ಕುತ್ತಲಿ—ಇಲಿಯೇರಿ—
ಬರುತಾನೆ—ಇವನಾರಪ!

೩

ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟದ ತೂಕ—
ಪುಟ್ಟ ಇಲಿ ಮೇಲಿಟ್ಟು
ಧರ್ಮಿಂದು ತೇಗು ಬಿಡುತ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲ—
ವಿಘ್ನಗಳ ಪರಿಹರಿಸುತ, ಇಲಿಯೇರಿ—
ಬರುತಾನೆ—ಇವನಾರಪ!

೪

ಓ! ಇವನೆ ಬೆನಕಪ್ಪ!
ಓ! ಇವನೆ ಗಣಪಪ್ಪ!
ಓ! ಇವನೆ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ! ಈಶ್ವರನ—
ಪ್ರಿಯಕುವರ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ! ಇಲಿಯೇರಿ—
ಬರುತಾನೆ ಲಂಬೋದರ!

ಆಡು ಮರಿ

ಮರಿ! ಮರಿ! ಆಡು ಮರಿ!
 ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಮೋದ ಬರಿ.
 ಅಹಾ, ಏನು ಮೋರು!
 ಏನು ನೋಟ!
 ಏನು ಆಟ!
 ಏನು ಓಟ!

ತಾಯಿ ಒಡಲು ಎಂಬ ಜೈಲಿ
 ನಿಂದ ಬಿಡುವು ಸಿಕ್ಕಿತು
 ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಮುದುರಿಕೊಂಡು
 ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ನೋಯಿತು.
 ಗಾಯವಾದ ಜಾಗವೆಲ್ಲಿ?
 ಮಾಯವಾದ ಕೂಪವೆಲ್ಲಿ?
 ಹಿಂದಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಮರೆತೆ
 ಅಂದಿನಿಂದ ಜಗವನರೆತೆ
 ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚ,
 ಹೊಸ ಏನೋಡ,
 ವಿವಿಧ ನೋಟ,
 ಕೊರಳ ನಾದ,
 ಎಲ್ಲ ಹೊಸದು, ತಾನು ಹಳಬ
 ಎಂದು ತಿಳಿದೆಯಲ್ಲವೆ?
 ಮರಿ! ಮರಿ! ಆಡು ಮರಿ!
 ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಮೋದ ಬರಿ.

ಧರೆಗೆ ಬಂದು ಎರಡೆ ದಿನ
 ಕಳೆವುದರೊಳಗೆಷ್ಟು ಮಾನ!
 ತಾತ ಯಾರು
 ತಂದೆ ಯಾರು
 ಹಿಂದೆ ಏನು
 ಮುಂದೆ ಎಂತು
 ಎಂಬ ಚಿಂತೆ
 ಎಂಬ ದುಃಖ
 ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಆಟ ಮಗ್ನ.

ಇಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಎದ್ದು
 ಹಾರಿ ಹೊರಟು ಚಿಮ್ಮಿ ನೆಗೆದು
 ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಮೂಸಿ
 ತಾಯಿ ಮೊಲೆಯನುಂಡು ನಲಿದು
 ಯಾರ ಹಂಗು ತನಗೆ ಇಲ್ಲ
 ಸುತ್ತಲಿಹುದೆ ತನ್ನದಿಲ್ಲ

ಎಂಬ ನೋಟ!
 ಎಂಬ ಜಂಬ!
 ಏನು ನೆಗೆತ!
 ಏನು ಕುಣಿತ!
 ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿತೆ? .
 ಆಡು ಮರಿ! ಆಡು ಮರಿ!
 ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ನೋಡ ಬರಿ.

ಮನಕೆ ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
 ಕುಡಿವುದಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಸಿಕ್ಕಿ
 ತಾಯಿ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಇಳಿದು
 ಸುತ್ತು ಸುತ್ತು ನೆಗೆದು ನಲಿದು
 ತನ್ನ ಇರವೆ ಮರೆತೆಯ?

ಏನು ಬೇಕು, ಏನು ಇಲ್ಲ
 ಅದೆಲ್ಲ ಮನಕೆ ಒಂದು ಇಲ್ಲ
 ಎದ್ದ ಹನೆ!
 ಮುಗ್ಧ ನೋಟ!
 ಮುದ್ದು ಕಾಲು!
 ಚಂದ ಮಾಟ!
 ಮರಿ! ಮರಿ! ಆಡು ಮರಿ!
 ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ನೋಡ ಬರಿ.

ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕೂಡಿ
 ಸರಸವಾಡಲಾಶಿಸುವರು
 ನಿನ್ನ ಬಳಗವಲ್ಲವೆಂಬ
 ಪುಟ್ಟದೇಹ ಪಿಡಿವರೆಂಬ ಭೀತಿಯೆ!
 ನಯವು ಏಕೆ! ಭಯವು ಏಕೆ?
 ಸುತ್ತ ನೋಡಿ ನಲಿವುದೇಕೆ?
 ತಾಯಿ ಮರೆಗೆ ಹೋಗಲೇಕೆ?
 ಮತ್ತೆ ಇಣಕಿ ನೋಡಲೇಕೆ?
 ಅಟ ಚಂದ
 ನೋಟ ಚಂದ
 ಮಾಟ ಚಂದ
 ಓಟ ಚಂದ
 ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀನೆ ಚಂದ
 ಮರಿ! ಮರಿ! ಆಡು ಮರಿ
 ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ನೋಡ ಬರಿ.

ಅಕಬರ

ಬೀರಬಲ

ಹಿಂದುದಿನ ಅಕಬರನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು.

ಬೀರಬಲನೂ ಹಾಜರು ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕೇ? ಅಕಬರನು ಏನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ "ಬೀರಬಲ! ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರೆಯದ ಪ್ರಾಣಿ, ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರೆಯುವ ಪ್ರಾಣಿ ಎರಡನ್ನೂ ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ತರಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಬೀರಬಲನು ಈಗ ಏನೂ ತೋರದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. "ನಾಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಗಡುವು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಕ್ರೂರ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲಾದೀತು." ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಡುಗಿಹೋದರು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕೋಪ ಸಾಮಾನ್ಯವೇ? ಬೀರಬಲನ ವಿರೋಧಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರು. ಏಕೆಂದರೆ ಬೀರಬಲನು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲಾರದೇ ಸಾಯುವುದೇ ಸಿದ್ಧ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಸಭೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಒಡನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಬೀರಬಲನು ಮನೆ ಸೇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಬೀರಬಲನ ಮಗಳು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಗೋ ತಿಳಿದಳು. ಅವಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯಳು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿರಿ. ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗಳು ಅಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆಯೇ ಅವಳೂ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ. ತಂದೆಯ ಬಾಯಿಂದಲೇ ವಿಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆಡಹಿದಳು.

"ಅಪ್ಪಾ! ಈ ಅಲ್ಪ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ನೀವೂ ಇಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಬೇಕೆ? ದಿಗಿಲುಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಳೆ ಮೊದಲು ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬು ತಿಳಿಸುವುದು ನನ್ನ ಭಾರ. ನೀವು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರಿ." ಎಂದು ಮಗಳು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ತೀವ್ರ ಬುದ್ಧಿಯ ಬೀರಬಲನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅದೇನೂ ಮೊದಲ ಕೆಲಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕೋಪ? ಗ್ರಹಚಾರ ಹೇಗಿರುವುದೋ! ಎಂದು ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿತ್ತು. ಮಗಳ ಚಾತುರ್ಯ ಬೀರಬಲನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮಲಗಿದನು.

ಮಾರನೆಯ ದಿವಸ ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬೀರಬಲನು ತನ್ನ ಅಳಿಯನನ್ನೂ

ಒಂದು ನಾಯಿಯನ್ನೂ ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಹೋದ ಒಡನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅಕ್ಷತ್ಯ ಪಡುವವರೇ. ಆ ಬಡಕಲ ನಾಯಿ, ವಿಚಿತ್ರ ವೇಷದ ಅಳಿಯ; ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಬೀರ ಬಲನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ವಿಪರೀತವಾಯಿತೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಡುವವರೇ. ಅಕಬರನು ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತನು. ಬೀರ ಬಲನು ಪಾದುಷಹನಿಗೆ ಬಗ್ಗಿ ಸಲಾಮು ಮಾಡಿ “ಪ್ರಭುಗಳು ಪರಾಂಬರಿಸಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪನೇ ಸಾಲಿಸಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದನು. ಅಕಬರನು ನೋಡಿದುದು ನಾಯಿ ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಕಾಣದೇ “ಎನು ಬೀರಬಲ್! ನನ್ನನ್ನೇ ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡುವಿಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಪ್ರಭುಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಇದು ಪರಿಹಾಸವಲ್ಲ. “ಇಗೋ ಈ ನಾಯಿ ಯೊಂದು. ಕೃತಜ್ಞತೆಯೆಂಬುದು ಇದರಲ್ಲಿ ರುವಷ್ಟು ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಹಿಡಿ ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಮರೆಯದೇ ಯಜಮಾನನನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು.

ಇಗೋ ಉಪಕಾರ ಮರೆಯುವ ಪ್ರಾಣಿ ಯೆಂದರೆ ಈ ಅಳಿಯ. ಅಳಿಯಂದಿರು ಗಳಿಗೆ ಕನಕಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದರೂ ತೃಪ್ತಿ ಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕೃತಜ್ಞತೆ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದು ಬೀರಬಲ್ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದನು. ಬಾದಶಹನು ಭಟ್ಟನೆ “ಉಪಕಾರ ಮರೆಯುವ ಪ್ರಾಣಿ ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಇರಕೂಡದು. ಅದ್ದರಿಂದ ಆತನ ತಲೆ ಕಡಿಸಬೇಕು. ಏನು ಹೇಳುವಿ” ಎಂದನು.

ಯುಕ್ತಪರನಾದ ಬೀರಬಲ್ ತಡ ಮಾಡದೆ, “ಪ್ರಭುಗಳು ತಾವೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಅಳಿಯಂದಿರೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಮರೆಯಬಾರದು. ಆಗ ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ ತಮಗೂ ವರ್ತಿಸುವುದು.” ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಜವಾಬಿಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಾನೇ ಏನು ಹೇಳಬಲ್ಲನು. “ಶಾವಾಸ್ ಬೀರಬಲ್, ನಿನ್ನ ಮಾತು ಏಪ್ಪಜೇಕಾಧೇ” ಎಂದು ಸಂತೋಷಿಸಿ ಅನೇಕ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಿದನು.

ರೈಲು ಗಾಡಿ

ನಾಣೆ ಪುಟ್ಟು ಬಾಬು ಕಿಟ್ಟು
ರೈಲ ಆಟವಾಡಲೆಂದು,
ಎಲ್ಲ ಒಂದುಗೂಡಿದರು.
ರೈಲು ಮಾಡಿ ಹೊರಟರು.

ಎಂಜಿನನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು,
ಯಾರು ಮುಂದೆ ಬರುವರೆನಲು,
ನಾನು ಮುಂದೆ ತಾನು ಮುಂದೆ
ಎಂದು ಜಗಳವಾಡಿದರು.

ಗಾಡಿಯಾಗರೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ,
ಎಂಜಿನ್ನುಗಳೆದು ಆರು!
ರೈಲ ಗತಿಯು ಹೀಗಿರಲು
ಹಟವ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತರು.

ಕೂತು ಕೂತು ಸಾಕು ಆಗಿ
ಮುಚ್ಚಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿರಲು,
ಆಟ ಆಡಿ ಮುಗಿಸಲೆಂದು
ಎಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಎದ್ದರು.

ಅಂತು ಇಂತು ರೈಲ ಕಟ್ಟಿ
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು,
ಹಿರಿಯರೊಬ್ಬರಡ್ಡ ಬರಲು,
ರೈಲು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು!

ಕೊಂಚ ದೂರ ಹೋಗಲಲ್ಲಿ
ಗಾಡಿಯೊಂದು ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ
ಚುಚಿ ಕೊಂಡ ಮುಳ್ಳು ತೆಗೆಯ-
-ಲ್ಪಟ್ಟ ಕಂಬಿ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಪ್ರಸ: ರೈಲು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು
ಇನ್ನು ಕೊಂಚ ಮಾರದಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ಅಮ್ಮ ಕರೆದಳೆಂದು
ಒಂದು ಗಾಡಿ ಓಡಿತು!!

ಇನ್ನು ಕೊಂಚ ದೂರ ಹೋಗಿ
ಖಾರ ಸೇರಲಿರಲು ರೈಲು
ಕಲ್ಲನೆಡವಿ ಎಂಜಿನ್ನು
ಮುಗ್ಗ ರಿಸಿಯೆ ಬಿಟ್ಟಿತು!!!

ಮಂಡಿಗೊಬ್ಬ ಎಟು ಬಿಟ್ಟು,
ಹಿಂದಿಸಿಂದ ತನ್ನ ಮೇಲೆ
ಗಾಡಿಯೊಂದು ಮಗುಚಿರಲು,
ವೈಯ್ಯ ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತಿರಲು,

"ಅಯ್ಯೋ ಸಕ್ಕೆ!" ಎಂದುಕೊಂಡು
ಬಾಂಸು ಬಡಿದು ಅರಚಿಕೊಂಡು
ಎದು ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡವಿಕೊಂಡು
ಅಳುತ ಓಡಿತೆಂಜಿನ್ನು!!!!

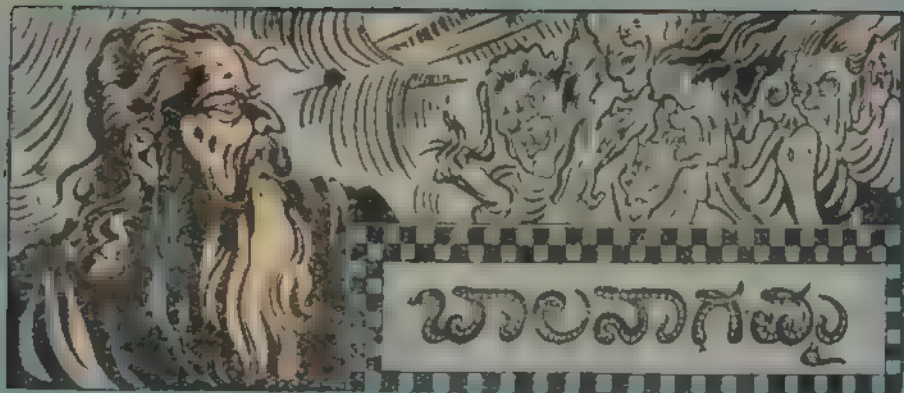

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಚಂದ್ರನಂತೆ ಜಗದಿ ಬೆಳಗು ಚಂದ್ರಮಾಮ
 ಅಂದದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವೆ ಚಂದ್ರಮಾಮ
 ಕಂದಗಳನು ನಲಿಸುತ್ತಿರುವೆ ಚಂದ್ರಮಾಮ
 ಸುಂದರ ತ್ರಿವರ್ಣ ಚಿತ್ರ ತರುವೆ ಮಾಮ.
 ನೀತಿಯನ್ನು ಲೀಲೆಯಿಂದ ಕಲಿಸು ಮಾಮ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಜಗವನೆಲ್ಲಾ ಒಲಿಸು ಮಾಮ
 ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಬಾಳು ಚಂದ್ರಮಾಮ
 ಹಿತದಿ ಮಿತದಿ ಕೂಡಿರುವೆ ಚಂದ್ರಮಾಮ.
 ಕಥಾ ಕವಿತೆ ಒಗಟು ಕಲಿವೆ ಚಂದ್ರಮಾಮ
 ರಥದಂತೆ ಜಗದಿ ನೀನು ಚಲಿಸು ಮಾಮ
 ಸತತ ಬಾಲಕರಿಗೆ ನೀನು ಚಂದ್ರಮಾಮ
 ಹಿತದ ಪಥವ ತೋರಿಕೊಡುವೆ ಚಂದ್ರಮಾಮ.
 ಆಂಘ್ರ, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡದಿ ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರಮಾಮ
 ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳೆದು ಚಲಿಸು ಚಂದ್ರಮಾಮ
 ಇಂದ್ರನಂತೆ ಪದವಿ ಪಡೆ ಚಂದ್ರಮಾಮ
 ಇಂದು ಧರಣ ದಯದಿ ಬಾಳು ಚಂದ್ರಮಾಮ.

ಎಸ್. ಕೆ. ಸುಹಸುದಾ, ಭವ್ಯಾವತಿ.

ಬಾಲನಾಗಮ್ಮ

ಹುಲಿ, ನರಿ, ಕುರಿತಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡವು. "ಹುಲಿಯಪ್ಪ, ಹುಲಿಯಪ್ಪ! ನನಗೆ ನಾಳೆ ಹಬ್ಬ. ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತೋ? ರಾಜಕುರು ವೆದ್ದು ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಚಲಕವಾದಿ ಪಟ್ಟಣದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಿರುವಳು. ನಾಳೆ ಅವಳು ಕಾಲವಾಗುವಳು. ನನಗೆ ಹಬ್ಬ ದೂಟ." ಎಂದಿತು ನರಿ.

"ನರಿಯಣ್ಣ, ರಾಜಕುರುವಿಗೆ ದೇವಧಿ ಇಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಹುಲಿ.

"ಇಲ್ಲದೇನು? ಈ ದೇಗುಲದಮೇಲೆ ಏಳು ಎಲೆಗಳ ಒಂದು ಸಸಿ ಇದೆ. ಆ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಕುರುವಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ ಮೂರನೇ ದಿನ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಕುರು ನಿಧನ ಜಾಗವೇ ಕಾಣಿಸದು!"

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಕ. ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವ ಮುಂಚೆ ಎದ್ದು ನರಿ ಹೇಳಿದ ಗಿಡದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡ. ಅವನ್ನು ತನ್ನ ಭೋತರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಚಲಕವಾದಿ

ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಡಗೂ ಲಜ್ಜೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದ. "ಅಜ್ಜೇ, ಒಂದು ವರಹ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಜೇಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಡು." ಎಂದ ಬಾಲಕ. "ಅಯ್ಯೋ, ಅಪ್ಪಾ, ಈಗ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಯೇ? ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ರಾಜಕುರು ಎದ್ದು ಈಗಲೋ, ಆಗಲೋ ಅನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನೀನು ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗು." ಎಂದಳು ಆಕೆ. "ನನಗಿಷ್ಟು ಊಟವಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ವಾಙ್ಛೆಯನ್ನು ನಾನೇ ಗುಣ ಪಡಿಸುವೆನಲ್ಲಾ!" ಎಂದ ಬಾಲಕ.

"ಹೋ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೈದ್ಯಕೇ ಗುಣ ಪಡಿಸಲಾರದ ಬೇಸೆಯನ್ನು ನೀನು ಪರಿಹರಿಸುವೆಯಾ?... ಅಪ್ಪು ಸಸಿವೆ ಅಗಿದ್ದರೆ ತಂಗಲಿನ್ನದೆ. ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ತಿನ್ನು." ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ಬಾಲಕನಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಅನ್ನವನ್ನಿಟ್ಟಳು.

"ಚಂದಮಾಮ"

“ಅಜ್ಜ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಾಸೂ ಕೋಟಿ
ಯೊಳಗೆ ಬಂದು, ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ವೈದ್ಯ
ಮಾಡಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ನೋಡುಸಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಬಾಲಕ.
ಅಜ್ಜ ಸರಿ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದಳು.

ಅಗಾಗಲೇ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ
ಮಲಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ವೈದ್ಯರು ನಾಡಿ ಸ್ತೇಜ
ಸಾತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದರು. ಬಾಲಕನು ರಾಜನನ್ನು
ಕುರಿತು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕುರುವನ್ನು
ತೋರಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿದನು. ರಾಜನಿಗೆ
ಅನುಮಾನ, ಹುಡುಗನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲ
ಎಂದು. ಒತ್ತಾಯದಮೇಲೆ ಬಾಲಕನಿಗೆ
ತನ್ನ ಮಗಳ ಕುರುವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ.
ಬಾಲಕನು ಆ ಹುಡುಗನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅದರ

ಮೇಲೆ ಘೋರದಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ಬಂದಿದ್ದ ಏಳು ಎಲೆಗಳನ್ನೆಟ್ಟು ಕಟ್ಟು
ಕಟ್ಟಿದ.

ಆ ದಿನ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ.
ವೈದ್ಯರು ನಾಡಿ ನೋಡಿ “ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಣ
ವಿದೆ. ಇಂದು ವರವಾಯಿಲ್ಲ” ಎಂದರು.
ಎರಡನೇ ದಿನವೂ ನಾಡಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನವೂ ಒಂದು
ಕುವೆಂದು ಹೇಳಿದರು ವೈದ್ಯರು.

ಮೂರನೇ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಾಲಕನು ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಸಿದ.
ಹುಡ್ಡಿನ ಗುರತೇ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ
ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದಿದರು. “ನಿನ್ನನ್ನು ಆ ಭಗ
ವಂತನೇ ಕಳುಹಿಸಿದ. ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯ
ನಲ್ಲ.” ಎಂದು ರಾಜ ಹೊಗಳಿದ.
ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತಡೆಯ
ಲಾರದೆ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಲು ತವಕ
ಗೊಂಡರು. ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಲನಕಾರವಾಗು
ವಂತೆ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನೂ ಬಾಲವಟ್ಟ
ರಾಜನನ್ನೂ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ, ಮೇಲ
ತಾಳಗಳೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೂ ಮೆರ
ವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ.

ಬಾಲಕನು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳನ್ನು
ರಾಜನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಇನ್ನು
ತಾನು ಹೊರಡಲು ಅವಕಾಶ ಬೇಡಿದ.

“ಮಗು, ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ
ದವನು ನೀನು. ಅವಳನ್ನು ನೀನೇ ಮದುವೆ
ಯಾಗು” ಎಂದ ರಾಜ.

ಬಾಲಕನು ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ ನಾಗರಗುಡ್ಡದಿಂದ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿ ರಾಜಸಿತ್ತವಗನಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಯನವಾದಿವಟ್ಟಿನವನ್ನು ಸೇರಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಗರಗುಡ್ಡದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಬಂದ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಮುಗಿದಿ ಕೋಟೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

• ಆ ಮುಸೀವಿಯಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸೆರೆ ಯಾಗಿರಬಹುದು. ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡ ಬಾಲಕ. ಆ ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಶಿಲೆಗ

ಳಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಪಿತ್ತಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ. ರಕ್ತ ವಿಸಿಯೇರಿತು.

ಹೀಗೆ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಮಾಯಾಘೋರನು ಆ ಗುಡ್ಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿಗಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ಆತ ನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಕೂಡಲೇ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ತರುಣಿಯ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ನಲಿಯುತ್ತಾ ಮುಗುಳು ನಗೆ ಮೆರುತ್ತಾ ಬಾಲಕನ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಲಕನು ಅವಳೇ ಮಾಯಾರಾಕ್ಷಸಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ

ಹಾರಗಳನ್ನು ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಆಕಾರ
ಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ. ತನ್ನ ತಾಯಿ ಬಾಲ
ನಾಗಮ್ಮನಿಗೆಂದು ಒರೆ ಕೋರಿಯಾದ
ಒಂದು ಹಾರ ಕಟ್ಟಿ ಅದರಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ರ ಉಂಗುರ
ವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ. ಅವಳವನ್ನು ಸಂಕರ
ದೊಡ್ಡ ಮೃನಮೂಲಕ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಹಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಯಾಘೋರ
ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು, ಯಾರು ಅವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿದರೆಂದು ಕೇಳಿದ. ತನ್ನ ಮಗಳ ಮಗ
ಕಟ್ಟಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದಳು ದೊಡ್ಡಮ್ಮ.

ಮಾಯಾಘೋರ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಸಂಬಳ
ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹುಷಾರಾಗಿ
ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

ಸಂಕರ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಬಾಲನಾಗಮ್ಮನಿದ್ದ
ಸಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಕೆಯ ಹಾರ ಆಕೆಗಿತ್ತುಳು.

“ನನಗೆ ಹಾರಗಳೊಂದು ಕಡಿಮೆ”
ಎಂದು ಬಾಲನಾಗಮ್ಮ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮನು
ಕೊಟ್ಟ ಹಾರವನ್ನು ದೂರ ಎಸೆದಳು. ಹಾರ
ಗೋಡೆಗೆ ತಗುಲಿ ಉಂಗುರ ಕಳೆದು ಬಿತ್ತು.

ಆ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಬಾಲ
ನಾಗಮ್ಮ ಗುರುತು ಹಿಡಿದಳು. ತನ್ನ ಮಗ
ನನ್ನು ನೋಡಿದಷ್ಟು ಸಂತೋಷ, ಮತ್ತು
ದೂಲುವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ
ಬೋಲೆಂದು ಅತ್ತಳು. “ಮಗೂ ನೀನು ಒಂ
ದಿರುವೆಯಾ ಇಲ್ಲಗೆ? ನೀನು ಯೇಕೆ ಬಂದೆ
ಮಗೂ? ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಮಾಯಾಪಿ ಒಡುಕ

ಗೊಡುವನೇ? ಈ ಮಾಪಿ ನಿನ್ನ ಪಿತರನ್ನೆಲ್ಲಾ
ನುಂಗಿವಿಟ್ಟನಲ್ಲಾ” ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು
ಅಂದುಕೊಂಡು, ಆ ಉಂಗುರವನ್ನು ತನ್ನ
ಬೆರಳಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು.

ಬಾಲಕನು ದಿವ್ಯಸ್ವತಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾರ
ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಘೋರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ.
ಒಂದುದಿನ ಘೋರ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ
“ವಿನಮ್ರಾ! ಒಂದು ದಿನ ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ
ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನನಗೆ
ತೋರಿಸು” ಎಂದ.

ಮುಂದಿನ ಹಾರಗಳನ್ನು ತರುವಾಗ
ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಬಾಲಕನನ್ನು ಘೋರನ ಹತ್ತಿರ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಘೋರನು
ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ
ವಟ್ಟು “ನೀ ನೋಡು, ನೀನು ಹಾರ ಬಹು

“అయ్యో, నీన్న ఏరదిచ్చరీ నానీ? క్షోగి నోడికొండు బరకొవదో?”
 “అరీ, బాగిలుగళ్ళోనూ మంత్రదీంద ముచ్చరీకణ్ణో. ఊగే తేగేయవే? ... అబ్బా! నాను నీనగే ఆ మంత్ర గళన్న ఊల్లేనే. నీను మోగి ముసిది నోడవయంతే” ఎందు బాలకనీగే బాగిలన్న తేగేదు ముక్కవ మంత్ర గళన్న ఊళిద.

బాలవచ్చిరాజును ముసిదియల్ల కాలిచ్చి కణ్ణలలో చీవరీయంక కుళితీ రువ కన్న తాయయన్న కండ. వేళ్ళనది యిదుస్తా ఆకేయన్న సమూహిసిద.

బాలవాగన్న తలీ ఎత్తి ఆతనన్న నోడిదల్లి. బరుత్తిరుచ్చదు మాయా ఫక్కిరనీందు ఆకేయ నంబరీ. బాలకను ఇన్నొ శ్శల్పదూరదల్లిరువాగరీ “ఎరీ ఫక్కిర ఇన్నొందు ఊళ్ళి ఇట్టియో నీన్న తలీ నీళి సాయువే” ఎందళు.

అదక్కి బాలక “అమ్మా, నాను మాయాఫక్కిరనల్లవన్నా. నీన్న మగ బాలవచ్చిరాజు అమ్మా, నన్న కడీ నోడిదమ్మా” ఎంద.

బాలవాగన్న అనుమానదీంద తలీ మేలక్కి ఎత్తి నోడి “ఎనోడి, రోగే నంబరీ. ఫక్కిర ఎన్నవ వేళ్ళగళన్నదరూ ఊకబల్ల” ఎందళు.

నొగవాగి కట్టరీ కణ్ణో. నీనగే ఆనీ బీకణ్ణో. కుచురీ బీకణ్ణో. యావదు బీకు ఊళు” ఎంద.

“అయ్యో, ననగేకీ అవ? నీన్న మత్తిర మన్నేరడు స్తంభద ముసిది ఇచ్చేయంతే. అదు బవళ అదుకవాగిరుచ్చదంతే. అదన్న ననగే తొలొసిదరీ నాకు” ఎంద ఆ బాలక.

“అరీ అల్లా! ఆ ముసిదియల్లి ఊను గల్లిన బాలనాగమ్మ ఇచ్చాళికణ్ణో! అవళు అల్లి వ్రతమూడుత్తిదాళ. ఆ వ్రత ముగియువవరిగూ నాను ముసిదియల్లి కాలిదకొవదు. మత్తీనాదరూ కేళు క్షోడ్తేనే” ఎంద ఫక్కిర.

“ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಗನೇ ಅಮ್ಮಾ! ದುಷ್ಟ
ಘೋರನ ಬಂಧನದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು
ಎಷ್ಟೋ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ.
ನನ್ನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಮೊದಲನೆಯದೊಂದಿಗೆ
ನಿನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಬೇಗ ಹಿಂದಿರುಗ
ದಿದ್ದರೆ ಘೋರ ಅನುಮಾನವಾಗಬಹುದು.
ನಾನು ನಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ.
ಅನುಮಾನದಿಂದ ಕಾಲಸ್ಯಯಮಾಡಬೇಡ
ವಮ್ಮಾ!” ಎಂದು ಹುಡುಗನು ಸಮಸ್ತಾರ
ಮಾಡಿದನು

ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬಾಲಕನು ಸ
ಸಂದೇಹ ದೂರವಾಯಿತು. ಆಕೆ ಚುಚ್ಚನೆ
ಎಂದು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು,
ಹಸುಳೆಯನ್ನು ಮುದ್ದಾಡುವಂತೆ ಮುದ್ದಾಡಿ
ದಳು. ಆಕೆಗೆ ಸಂತೋಷದ ಉಕ್ಕಿಬಂದವು.

“ಮಗೂ, ನೀನು ಇನ್ನೂ ಹುಡುಗ.
ನಮ್ಮ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಡ್ಡನ
ರಾಶಿ ಮಾಡಿದ ಈ ಘೋರನನ್ನು ನೀನು
ಹೇಗೆ ಜಯಿಸುವೆ? ಪ್ರಾಣ ನೀಡಿಕೊಂಡು
ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಲ್ಲಿಯ
ತಾಯಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ಬೆಳಸಿ ದೊಡ್ಡವನನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಿದ ಆ ಅರುಜನ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯೇ
ನಿನ್ನ ತಾಯಂದಿರು. ಹೋಗು. ಮಗು
ಹೋಗು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡೆ.
ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು” ಎಂದು ಅತ್ತೊಡಗಿದಳು.

ಬಾಲಕನು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ
ಮಾಡಿ, ಆಕೆಗೆ ರಕ್ಷಣೆವಾಗಿ ಎಂದು
ಯಾವುದೇ, ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ
ಅವಳು ಸಡದು ಮುಸಿದಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು
ಮತ್ತೆ ಮುಚ್ಚಿ, ಏನೂ ಅರಿಯದವನಂತೆ
ಘೋರನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು.

“ಲೋ ಹೈದ, ಹೇಗಿತ್ತು ಮುಸಿದಿ”
ಎಂದ ಘೋರ.

“ಅಯ್ಯಾ ಆ ಮುಸಿದಿಯ ಸೊಬಗನ್ನು
ನೋಡಿದರೆ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆ ತಿಳಿಯುವು
ದಿಲ್ಲ. ಬಿಟ್ಟು ಬರಲಾರದೆ ಬಂದೆ” ಎಂದ
ಬಾಲಕ.

ಘೋರ ನಗುತ್ತಾ “ಹುಚ್ಚು ಹುಡುಗ,
ಮುಸಿದಿ ನೋಡಿದರೆ ಮೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವು

ವೇನೋ? ಸೊಗಸಾಗಿ ಊಟಮಾಡಬೇಕು.
ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರ ಅಳವೇಕು.
ಸುಖವಡಬೇಕು” ಎಂದ.

ಬಾಲನು ಹೊಡೆದ ಮೈನೋಡನೆ ಫಕೀರನ
ಅಪ್ಪಗೆ ಪಡೆದು ಮನೆಗೆ ಬಂದ.

ಮರುದಿನ ಬಾಲನಾಗಮ್ಮ ಹೊತ್ತಿಗೆ
ಮುಂಚೆ ಎದ್ದಳು. ಎಣ್ಣೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಳು.
ಎಲ್ಲಿ ಅಭರಣಗಳನ್ನೂ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ತಾಂಬೂಲ ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡಳು. ಫಕೀರನಿಗಾಗಿ ರುಚಿರುಚಿಯಾದ
ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಫಕೀರ ತೊಟ್ಟಿ
ದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದು
ಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಫಕೀರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಊಟಮಾಡಿ,
ವೆಂದ ಸಾರಾಯ ಕುಡಿದು, ಅಪೀನು
ತಂದು, ಗುಡುಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಜಾ
ಸೇವುಕ್ತಾ ಒಳ್ಳೆ ನಿರಾದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸಂಕರ
ದೊಡ್ಡ ಮೃಘಾರಿ ಹಾರಗಳನ್ನು ಫಕೀರನ
ಹತ್ತಿರವಿಟ್ಟು ಕೊಡಳು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಲ
ನಾಗಮ್ಮ ಹಾವಿನ ಪ್ರೇರಿಯಂತಹ ನವು
ರಾವ ಸೀರೆಯವುಟ್ಟು ಅಭರಣಗಳೊಂದಿಗೆ
ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಾ, ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಮೆಲ್ಲು
ತ್ತಾ, ನಸುನಗುತ್ತಾ ಮಂದಗಮನದಿಂದ
ಫಕೀರನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಿಂತಳು.

[ಮುಂದುವರಿಯುವುದು]

ಸತ್ಯಲೋಚ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗ ನಿಧನನು. ಅವನು ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ದನಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿ, ಪುಷ್ಪಾಕ್ಷ ವಿಕ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಅರಳಿನುರದ ನೆರಳಿಗೆ ಅಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗೆ ಕೆಲಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ತಮಾಷೆ ನಡೆಯಿತು. ಒಂದುದಿನ ಅರಳಿನುರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಆಯಾಸ ಪರಿಹಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ 'ಮಗೂ ನನ್ನ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನೀನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹಾಲು ಮಾಕಿದರೆ ನಿನಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು, ಅರಳಿನುರದ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿ ಒಂತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಮಂದೆಯ ಹಸುಗಳ ಹಾಲನ್ನು ಕರೆದು ಅ ಮಂದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಎರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅವನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಮಾಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲ ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದುದಿನ ಫಣಾರೊಂದು ಭೂಮಿ

ಸೀಳಿ ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಮೊಟ್ಟೆ ನಾಗರ ಹಾವು ಹೆಡೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸರಸರನೆ ಹರಿದುಕೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಒಂತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗ ಬೆವರಿವನು.

ಮಗೂ, ನೀನೇನು ಭಯಪಡಬೇಡ.

ಕೆಲವು ದಿನ ಮುಷ್ಕರು ನನ್ನನ್ನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಈ ಮಂದದಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳ ತೋಡಿ ಹೂಳಿವಿಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದ ನಾಯಲು ಸಿದ್ಧವಾದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೀನು ಧರ್ಮದಿಂದ ಹಾಲು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳನ್ನೆತ್ತಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನಿಂದ ಪ್ರಾಣವಾತನ ಬಾಣ ತೀರಿಸಬಲ್ಲೆನು? ಕಳ್ಳು ಭತ್ತಿ ಎಂದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವರವನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆನು' ಎಂದು ನಾಗರಹಾವು ಅವನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಾ ಎಂದಿತು.

ಅವನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಉದಿ 'ಯುವಕನೇ, ನನ್ನ

ನ ಹಿಮೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಕೂದಲು ಚಿನ್ನದ
ಕೂದಲಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವೆನು. ಇವರಿಂದ
ನಿನಗೆ ಅಂದಗಾದ ಹೆಂಡತಿ ಸಿಗುವಳು.
ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನೀನು ಯಾವ ಮೂತು ಹೇಳಿ
ದರೂ ಅವಕಾರ ನಡೆಯುವುದು. ನೀನು
ಅದೃಷ್ಟವಂತ ಹೋಗು.” ಎಂದು ಅಶ್ವಿ
ರ್ವಾದಮಾಡಿತು. ಆ ತರುವಾಯ ಈ ರೀತಿ
ಎಚ್ಚರಿಸಿತು. “ಈ ವರ ಲಭಿಸಿದ ಏಷಯ
ನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರರಿಗೇ ಅಲ್ಲ. —ನಿನ್ನ
ಪ್ರೀತಿಸಾತ್ರಳಾದ ಪತ್ನಿಗೂ ತಿಳಿಸಬಾರದು.
ಪಾಗೇನಾದರೂ ತಿಳಿಯಿತೋ, ಕೂಡಲೇ
ಈ ಮಹಿಮೆಯು ಮಾಯವಾಗುವುದು ಕಂ
ತೆಯಾ?” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಯಿತು.

ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನೆ
ಸೇರಿದ.

ಒಂದುದಿನ ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗನು ನದಿ
ಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ತಲೆ ಒರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು
ವಾಗ ಫಳಫಳಿಸುವ ಹೆನ್ನೆರಡು ಮೊಳ
ದುದ್ದವ ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ತಲೆ ಗೂದಲು
ಕಿತ್ತು ಬಂತು. ಉತ್ಸಾಹಭರಿತನಾಗಿ ಅತನು
ಆ ಕೂದಲನ್ನು ಒಂದು ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗ
ರೂಕತೆಯಿಂದ ಪೊಟ್ಟಣ ಕಟ್ಟಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ
ಬಿಟ್ಟನು.

ಕೆಳಗಿನ ಫಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ
ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗನು
ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಎಲೆಯ ಪೊಟ್ಟಣ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅತುರ
ದಿಂದ ಆಕೆ ಪೊಟ್ಟಣ ಬಿಟ್ಟವಳು. ಅದರಲ್ಲಿ
ಹೆನ್ನೆರಡು ಮೊಳದುದ್ದ ಇರುವ ಬಂಗಾರದ
ಕೂದಲು ತಳತಳನೆಂದು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.
ಅವಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ತಂದೆಯ
ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ಅಸ್ವಾ ನಾನು ಇಂತಹ
ಚಿನ್ನದ ತಲೆ ಗೂದಲು ಇರುವಾತನನ್ನು
ಮದುವೆ ಯಾಗುವೆನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ
ಮದುವೆ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ತನ್ನ
ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು.

ಈ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜ ಮತ್ತು
ರಾಣಿಯರು ಆಕ್ಷುಬ್ಧಪಟ್ಟರು. ಚಿನ್ನದ ತಲೆ

ಗೂದಲಿರುವ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹುಡುಕಿ
ತರಲು ಅವರು ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವರಿವಾರ
ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅಂತಹ ಹುಡು
ಗನು ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ತಿರುಗಿ
ಬಂದರು. ಗೂಢಚಾರರನ್ನು ಕಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೂ
ಅಟ್ಟಿದರು. ಅವರೂ ವೇಷಮುಖ ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಲಿಯಲ್ಲ
ವೆಂದು ಕೆಲಸಾಳುಗಳನ್ನು ವೇರಿಸಿವೇಶ
ಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅವರೂ ಅಲೆದು
ಅಲೆದು ಬಂದು ಬಾಧಿಸಲ್ಪಡುವರು.

ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಗಿಣಿ "ಮಹಾರಾಜ.
ಚಿನ್ನದ ತಲೆ ಗೂದಲಿರುವ ಹುಡುಗನನ್ನು
ನಾವು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ
ಮೊರತು ಮಾನವರಿಗೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು
ಪಂಜರದಿಂದ ಬಿಡಿ. ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಆ
ಹುಡುಗನನ್ನು ಕರೆತರುವೆನು. ನನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆ
ನೋಡಿ" ಎಂದಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಗಿಣಿಯನ್ನು ಪಂಜರದಿಂದ
ಪಾರುಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಸೊಗಸಾದ ಊಟ
ವಿಟ್ಟು ಪ್ರಯಾಣ ಎರಡಿಸಿದರು. ಅದು ನದಿ
ವರ್ಷಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಅಡವಿಯ ಮಧ್ಯೆ
ದಲ್ಲಿದ್ದ ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಂಡು
ಹಿಡಿಯಿತು. ಆಗ ಅದೇನು ಮಾಡಿತು
ಬಲ್ಲಿರಾ? ಒಂದೊಂದು ದನದಮೇಲಿಂದ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಾರುತ್ತಾ ಮೋಗಿ ಅನ್ಯ
ಮನಸ್ಸಿನಾಗಿದ್ದ ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗನ ಕೈಯ

ಲ್ಲಿದ್ದ ಪಿಳ್ಳಂಗಳೊಡಿಯನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡು ಗಿಡದಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು.

ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗ ಪಿಳ್ಳಂಗಳೊಡಿಯಾಗಿ
ಗಿಣಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಅದು ಮರ
ದಿಂದ ಮರಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತಾ ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯ ಅಂತಃಪುರದಕಡೆ ಹಾರಿ ಮೋ
ಯಿತು. ಅತುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಗೊಲ್ಲ ಹುಡುಗನು
ತನ್ನ ದನಗಳ ವಿಷಯ ಮರೆತು ಗಿಣಿಯನ್ನು
ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿ
ಸಿದನು.

ತನ್ನ ಕೆಲಸ ನೆರವೇರಿತೆಂಬ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೊಳಲನ್ನು
ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಗಿಣಿ

ಹಾಲಿ ಹೋಯಿತು. ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ಪಿಳ್ಳೆಂಗೋರೊನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ ನಸುನಗುತ್ತಾ "ನನ್ನನ್ನು ಮನುವೆಯಾದರೆ ಕೊಡುವೆನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ" ಎಂದಳು. ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅಷ್ಟೆ ವಾಯಿತು. "ಸ್ವಯಂವರವಿಡಿಸಿರಿ ಕಾರ್ತವೀರ ಕುಮಾರಾ? ಎಂದು. "ನಯಂವರ, ನಿರಿತಾರ್ಥಗಳಿಲ್ಲವೂ ನನಗೆ ನದಿಮಾಲ್ತೆ ಪೊಟ್ಟಣ ಸಿಕ್ಕುವ ಮನವೇ ತೀರೂ. ನನಾಯಿತು" ಎಂದು ತನಗಸಿಕ್ಕಿದ ಎಲೆಯ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು.

ಇವೆಲ್ಲವೂ ತನಗೆ ವರವಿತ್ತ ನಾಗರ ಹಾವಿನ ಮುನಿಯೆಂದು ಆ ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗನು ಅರಿತನು. ಆಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು. ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಮನೆಯ ನಾಯಿತು. ಆ ರಾಜನು ತನ್ನ ಕುವರಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರನ್ನು ಅಕ್ಕನೆಗೆ ಕರೆದನು.

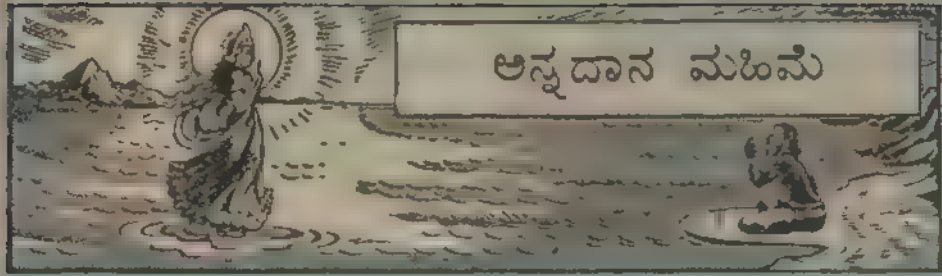
ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗ ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯತೊಡಗಿದ. ಕೆಲದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಒಂದುದಿನ ಆತನಿಗೆ ತಾನು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ವನಗಳು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ರಾಸೂ ಬರುವೆನೆಂದಳು ಆತನ ನೆಂಡತಿ.

ಇಬ್ಬರೂ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಪಶುಗಳೂ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದವು. ಆತನಿಗೆ ನಾಗರ ಹಾವು ತನಗಿತ್ತ ಎರಡನೇ ವರ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆಗ ಆತನು "ನನ್ನ ಪಶುಗಳು ಒದುಕಬೇಕು" ಎಂದು ಮನದಲ್ಲೇ ಕೋರಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ದನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಾಲವನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಎಲ್ಲು ಸಿಂತವು. ಅವರಿಮತ ವಾದ ಆಸಂದದಿಂದ ಅವರು ದನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಗುರಿಯಿರುವವರಿಗೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಪತೆಯುಳ್ಳವರಿಗೂ ಎಂದಿ ಗಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು.

ಅನ್ನದಾನ ಮಹಿಮೆ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಎಂಥಾ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವರ ಪರಿಚಯ ತನಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಉಟವಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದುವೇಳೆ ಮನೆಗೆ ಯಾರೂ ಬರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾನೇ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಅನ್ನ ವಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು. ಒಂದುದಿನ ಆತನಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ ದಿಂದ ಬರುವ ಪುಣ್ಯವೇನೆಂದು ಅರಿಯಲು ಕುತೂಹಲವಾಯಿತು. ಯಾರೂ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳದಾದರು.

ಒಬ್ಬಾತ ಅಂದನು: "ಅನ್ನದಾನದ ಮಹಿಮೆ ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಅದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಕಾರಿ ಅನ್ನಪೂರ್ಣಿಗೆ ಹೊರತು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಅನ್ನಪೂರ್ಣದೇವಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು.

ಅನ್ನಪೂರ್ಣ ಎಂದರೆ ಕಾಶಿ ಏಶ್ವೇಶ್ವರನ ಸತ್ತಿಯಾದ ಸಾರ್ವತಿದೇವಿ. ಆಕೆಗೂ ಸಹ ಅನ್ನದಾನವೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಸಕ್ತಿ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗಂಗಾಸದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಾರ್ವತಿದೇವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಗಾಢವಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ದೇವಿ ಆತನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಳು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ "ಅನ್ನಪೂರ್ಣಾದೇವಿ ! ಅನ್ನದಾನದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಸಾಧ್ಯ" ಎಂದು ತನ್ನ ಉದ್ಗೇರವನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ದೇವಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ "ನಿನಗೆ ಅನ್ನದಾನದ ಮಹಿಮೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಹಿಮಾಲಯ ವರ್ಷತದ

ಹತ್ತಿರ ಹೇಮವತಿ ಎಂಬುದೊಂದು ಸುಟ್ಟಣ
ವಿದೆ. ಆ ಸುಟ್ಟಣವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರುವ
ರಾಜನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ. ನೀನು ಆತನ ಹತ್ತಿರ
ಮೋಗಿ ಆತನಿಗೆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಲಿ ಎಂದು
ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡು. ಆ ರಾಜನು ಸಂ
ತೋಷದಿಂದ ನಿನಗೇನು ಬೇಕು" ಎಂದು
ಕೇಳುವನು. ಆಗ ನೀನು 'ನನಗೇನು
ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಕೋರಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ
ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದಕೂಡಲೇ ಆ ಹುಡುಗ
ನನ್ನು ನಾನು ನೋಡಬೇಕು. ಆ ಸಮಯ
ದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಯಾರೂ —
ರಾಣಿಯೂ ಸಹ — ಇರಲಾಗದು' ಎಂದು
ಹೇಳು. 'ಇಷ್ಟೇ ತಾನೇ' ಎಂದು ರಾಜನು
ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆ ಹುಡುಗನು ಹುಟ್ಟಿದ

ಕೂಡಲೇ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಆತನನ್ನು 'ಅನ್ನ
ವಾನದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರಣ್ಯವೇನು,
ಮಗೂ' ಎಂದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೋ"
ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು 'ಸರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಹೇಮಾವತಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದನು.
ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಡವಿ ಅಡ್ಡವಾಯಿತು.
ಅದರಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ವಾರಿ ತಪ್ಪಿ
ದನು. ವಾರಿ ತಿಳಿಯದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರು
ವಲ್ಲಿ ಆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇಡರವನೊಬ್ಬನು
ಆತನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅರಿತು "ಎನು
ಸ್ವಾಮಿ ವಾರಿ ತಪ್ಪಿದಂತೆ ತೋರುವುದಲ್ಲಾ;
ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೇಮಾವತಿ ಸುಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗ
ಬೇಕು" ಎಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

"ಸ್ವಾಮಿ ವಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಒಂದು ಗಾವ್ದದ
ದೂರ ಬಂದಿರುವಿರಿ. ಸಾಯಂಕಾಲ
ವಾಯಿತು. ಹುಲಿ ಸಿಂಹಗಳಿರುವ ಅಡವಿ
ಇದು. ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದು
ಅಪಾಯ. ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ನಾನು
ವಾರಿ ತೋರಿಸುವೆನು. ಈ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲೇ
ತಂಗಿ ಬಿಡಿ" ಎಂದ ಬೇಡರವನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಲು
ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಬೇಡರವನು ಆತನನ್ನು
ತನ್ನ ಹೊಲವ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದನು. ಹೊಲವನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ

ಬೇಡರವನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಊಟಕ್ಕೇನು ಮಾಡ ಬೇಕೋ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದನು. ಅವನೇ ಕಾಯಿ, ಮತ್ತು ಕಾಳುಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇದ್ದರೂ ಅವನ್ನು ಬೇಯಿಸಲು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೊಸ ಮಡಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮಡಕೆ ಯಲ್ಲೇ ಬೇಯಿಸಿಟ್ಟರೆ ಆತನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಮತ್ತೆ ?.... ಬಗೆ ಹರಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು "ಅಯ್ಯಾ, ಸನಗೇನೂ ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಆದರದಿಂದ ನನ್ನ ಬಳಲಿಕೆ, ಹಸಿವು ಇಂಗಿವಷ್ಟು. ಏನೂ ಆಲೋಚಿಸ ಬೇಡ. ಮಲಗಿಕೋ" ಎಂದನು. ಆದರೆ ಬೇಡರವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಉಪವಾಸಪಡುವುದು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಡಲೆ, ಜೇನು ತುಪ್ಪ ಆತನ ಮುಂದೆ ತಂದಿಟ್ಟು ಅದರಿಂದ ಹಸಿವನ್ನು ಕೊನೆಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವನ್ನು ಉಂಡು ತನ್ನ ಉತ್ತರೀಯವನ್ನು ಹಾಸಿ ನೆಲದಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ "ಅಯ್ಯಾ, ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಹುಲಿಗಳ ಕಾಟ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತನನ್ನು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ತಾನು ಕೆಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಮೃಗವೂ ಬರದ ಹಾಗೆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಬೇಡರವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಕಾವಲು ಕಾದನು. ಆದರೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಆತನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಂಪು ಹತ್ತಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎತ್ತಂದಲೋ ಒಂದು ಹುಲಿ ಬಂದು, ಆ ಬೇಡರವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯಿಸಿತು. ಪಾಪ! ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿತ್ತು ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಬೇಡರವನು ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾದ ನೆಂದು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೇಡರವನ ಹೆಂಡತಿ "ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದರೆ ಯಾರೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ತಾವೇನೂ ವಿಚಾರಿಸಬೇಡಿ. ನಿಮಗೆ ಹೇಮಾವತಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವೆನು ನಡೆಯಿರಿ."

ಎಂದು ಅತನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಮರಳಿ ಬಂದು ಸಹಗಮನವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆ ಬೇಡರ ದಂಪತಿಗಳ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯನ್ನು ನೆನೆನೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೇಮಾವತಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು, ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅತೀರ್ಥದಿಸಿದನು. “ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ಏಕಾಂತವಾಗಿ ನೋಡಲು ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳಲು ರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ರಾಜನ ಹೆಂಡತಿ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದು ಚಂದಮಾನನಂತಹ ಮಗನನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು “ಅನ್ನದಾನದಿಂದ ಆಗುವ ಫಲವೇನು ಹೇಳು ಮಗೂ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆಗಲೇ ಜನಿಸಿದ ಶಿಶುವಾಗಿದ್ದರೂ, ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ.

“ಹತ್ತು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನೀವು ಈ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿರುವಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಹಿಡ ಕಡಲೆ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟ ಬೇಡರ ವನೇ ನಾನು. ಇಷ್ಟಮಾತ್ರ ದಾನಕ್ಕೆ ಈ ರಾಜನ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುವವನಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ದಿನದ ದಾನಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಫಲವು ಲಭಿಸಿರುವಾಗ, ನಿತ್ಯವೂ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುವ ಮಹಾನುಭಾವರಿಗೆ ಇನ್ನೆಂತಹ ಫಲವು ಲಭಿಸುವುದೋ ನೀವೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.”

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ಮಗು ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರಿಯದವನಂತೆ ಕಾವ್, ಕಾವ್ ಎಂದು ಅಳಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿತು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಊರನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಅಂದಿನಿಂದ ಎಡಬಿಡದೆ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಧನಧಾನ್ಯಸಮೃದ್ಧಿ, ಪುತ್ರಪೌತ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಹಾಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ವಂಚಕ ಮಹಾಪಟ್ಟಣ

ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ

ಹಡಗು ವ್ಯಾಪಾರಿಯಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಜಯವಾಲನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ನೇ ಮಗ. ಆ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಅವಸಾನ ಕಾಲವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾದಾಗ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು " ಮಗೂ, ನನ್ನ ತರುವಾಯ ನೀನೂ, ನನಗೆ ವಂಶವರಂಪರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಹಡಗು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು, ಗಣ್ಯಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಕೀರ್ತಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಆದರೆ ನಿನಗೊಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟು ದೇಶಗಳು ಸತ್ತಿವರೂ ಮೋಸವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಂಚಕಮಹಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ತಂದೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲು ಜಯವಾಲನು 'ಸರಿ' ಎಂದು ತಲೆ ಅಡಿಸಿದನು. ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ತಕನು ತೀರಿಹೋದನು. ತಂದೆ ತೀರಿಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಜಯವಾಲನು ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರನಾದನು. ಈಗ ಆತನಿಗೆ

ಆತಂಕವೇನಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಯವಾಲನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟಬಂದ ಕಛಿ ಮೋಗೊಡುವೆಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಹುಡುಗರನು; ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಕುತೂಹಲ; ಅಲ್ಲವೇ?

ಯಾವ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತನ್ನ ತಂದೆ ಹೋಗಬೇಡವೆಂದು ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನೋ ಆ ವಂಚಕಮಹಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರಬೇಕು ಎಂದು ಜಯವಾಲನಿಗೆ ಅಭಿಲಾಷೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ನಾಲ್ಕು ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳ ಜಿಪಿ ಬಾಳುವ ಸರಕುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಆತನು ವ್ಯಾಪಾರ ನಿಮಿತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದನು.

ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಒಂಭತ್ತು ಹಗಲುಗಳೂ, ಒಂಭತ್ತು ರಾತ್ರಿಗಳೂ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಜಯವಾಲನು ವಂಚಕಮಹಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಆ ಪಟ್ಟಣದ ರೇವೆನಲ್ಲಿ ಬೆಪ್ಪರವನು ಮೊನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ರಂಗರಾಜ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ರಾಜನು ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿ ಬೆಸ್ತರನಿಗೆ ಜಯಪಾಲನು ಒಂದು ಹಡಗನ್ನು ನಷ್ಟ ಪರಿ ಹಾರವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಪನ್ನಿತ್ತನು. ಜಯಪಾಲನ ನಾಲ್ಕು ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೋಯಿತು.

ಈ ಸುತ್ತಿಗದ ರಾಜನ ತೀರ್ಪು ತಮಾಷೆಯಾಗಿದೆ ಅಂದುಕೊಂಡು ನಸುನಗುತ್ತಾ ಜಯಪಾಲನು ದರ್ಬಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದಾತನೊಬ್ಬನು ಎದುರಾದನು. "ಒಹೋ, ಎಷ್ಟು ದಿನಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಿದಿಯವ್ವಾ. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ನನ್ನ ಕಿವಿಯೊಂದನ್ನು ಅಡವು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಇಂದಿಗೆ ಬಡ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನುಗಳಾಗಿದೆ. ಇದೋ, ನಿನ್ನ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕಿವಿ ನನಗೆ ಕೊಡು." ಎಂದು ಅಡ್ಡ ಬಂದನು.

ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಮುಖ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿತು. ಜಯಪಾಲನು ಬೆಸ್ತನಂತಿರುವವನನ್ನು ಕಂಡು ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದಾತನು ರಾಜನಲ್ಲಿ ದೂರು ಕೊಟ್ಟನು.

ರಾಜನು ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿ, ಈ ಸಲವೂ ಜಯಪಾಲನೇ ತನ್ನ ತನ್ನನೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಕಿವಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಹಡಗನ್ನು ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದನು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಜಯಪಾಲನ ಉಳಿದ ಮೂರು ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೋಯಿತು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಬಕವು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾ, ತೇಲುತ್ತಾ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಜಿಲ್ಲು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕುತಲನಾದ ಜಯಪಾಲನು ತನ್ನ ಬಾಣದಿಂದ ಆ ಬಕವನ್ನು ಕೊಂದನು.

ಬಕವು ಸತ್ತು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಬೆಸ್ತರನು ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದು "ಎನವ್ವಾ, ಈ ಅನ್ಯಾಯ. ಸತ್ತ ಹೋದ ನನ್ನ ತಂದೆ ಬಕದ ರೂಪ ತೊಂದಿ ನನಗೆ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಬಂದು ರಾಜನಲ್ಲಿ ದೇ ಆತನನ್ನು ಕೊಂದು, ನನಗೆ ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿರುವೆ. ರಾಜರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ನಡೆ. ನಿನ್ನ ಪೇಟೆ ನಿರ್ದೋಷವು ಮಾಡು ನೆನು" ಎಂದು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಜಯಪಾಲನು ಉದ್ವಿಗ್ನನಾಗದೆ ಈ ವಿಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಏನೋ(ದಿಸುತ್ತಾ) ತನ್ನ ಪಾಲಿ ಹಿಡಿದು, ಮೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಬ್ಬ ಪೆಂಗವು ಆತನ ಎದುರಾದಳು. "ಏನಾಯ್ತು ಮಗು, ಎಷ್ಟು ದಿನಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಿದೆಯಲ್ಲಾ. ಒಬ್ಬ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ನಾನಾರಿಂದ ಕೊಂಡೆ?" ಪದಿನೇಳು ವರ್ಷಗಳ ಕಳೆಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಸನ್ನನ್ನು ಗಂಭೀರವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸನ್ನ ಕಪೆ ನೋಡದೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು. ನಾನು ಜೀವನಾಧಾರಕ್ಕೆ ತಗಾಡೆ ಹೂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸನ್ನ ಮಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರಹಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅದರಿಂದ ಆ ಹಗಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಡೆ." ಎಂದು ಆಕೆ ಆತನನ್ನು ತಡೆದಳು.

"ನೀನು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ಹಗಲೇನು? ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದು. ಬಿಡು ದಾರಿ" ಎಂದು ಜಯಪಾಲನು ಮುಂದೆ ಹೊರಟನು. ಆಕೆ ಒಡನೆ ರಾಜನಿಗೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟಳು.

ಈ ಸಾರಿ ರಾಜನು ಮತ್ತೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಜಯಪಾಲನೇ ಅಸರಾಧಿ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಆ ಸ್ಥಳಿಗೆ ಒಂದು ಹಡಗು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತನು.

ಹೀಗಾಗಿ ಜಯಪಾಲನ ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹೋಗಿ ಎಂದೇ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು.

ತಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಶಾಸ್ತಿ ಆಯಿತೆಂದುಕೊಂಡ ಜಯಪಾಲ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹಜಾಮು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ "ಅದ್ದು ಆಯಿತು. ಎರಡು ಬೆಳಗಿಂದ ಕ್ಷೌರವಲ್ಲ. ಶುಭವಾಗಿ ಕ್ಷೌರವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದು ಹಜಾಮನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಲು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಯ್ಯಾ ಏನು ಕೊಡುವಿರಿ" ಎಂದ ಹಜಾಮ. "ನನಗೇಕೋ ಅನುವಾನ. ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದರೆ ಆಯಿತು ತಾಸೇ?" ಎಂದು ಜಯಪಾಲನು ಅವನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡನು.

ನಾಸಿತನು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದನು. ಜಯಪಾಲನು ಆತನಿಗೆ ಎದುವರವ ಕೊಡಲು ಹೋದನು. ನಾಸಿತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳು ಐದು ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು. ಅತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ; ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸುಲವೆಂದು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದ. ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ "ನನ್ನನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸುವ ನೆನೆದು ವೇಳೆ ಈತನು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಸಂಶೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದ" ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದನು.

ಈ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸಿ ಜಯಪಾಲನೇ ಬೋಧಿಸಿ ಎಂದು ರಾಜನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದನು. ನಾಪಿತನಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಡಗನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದನು. ಜಯಪಾಲನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದ ಹಡಗನ್ನು ನಾಪಿತನಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಹೀಗೆ ತಾನು

ತಂದಿರುವ ಹಡಗುಗಳು ಮಂಚಕರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಫಿರ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸವರ್ಪಿಸಿ ಜಯಪಾಲನು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನಾಗಿ ದಿಕ್ಕೇ ತೋರದೆ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ತೋಕವಾಗಿ ನಿಂತನು.

ಅಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ಕಾಣಿಸಿದನು. ಆತನು ಈ ಹಡಗಿನ ಸಂಕಟವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ "ಜಯಪಾಲ, ನಿನ್ನ ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳು. ನಾನು ಮಾಡಬಲ್ಲ ಸಹಾಯವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಮಾಡುವೆನು" ಎಂದನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಘೃಣೆ ಬಂತು. ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅತನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಸನ್ಯಾಸಿ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಯಪಾಲನ ಕಿರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಯಮಿಕ್ರಮವೇ ಕೇಳುತ್ತಿ ಒಂದು ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು "ಹೋಗು. ಮಗು. ಇನ್ನು ನಿನಗೆಲ್ಲಾ ಜಯವಾಗುವುದು" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು.

ಸಂಶೋಧಿಸಿದ ಜಯಪಾಲನು ರಾಜನ ಆದರವನ್ನೇ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರನ ಕೊಠಡ್ಲಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಿದನು.

ಅಂದವಾದ, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರತ್ನವನ್ನು ಬಹುಮಾನ ಮಾಡಿದ ಜಯಪಾಲನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರಾಜನು "ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂಶೋಧನೆಯಾಯಿತು. ನಿನಗೇನು ಬೇಕೋ ಕೇಳಿಕೋ" ಎಂದನು.

ಆಗ ಆತನು ವಿನಯದಿಂದ ಎರಡು ಕೆಳ
 ಕನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ "ಮಹಾರಾಜ, ತಾವು
 ಧರ್ಮಪ್ರಭುಗಳು. ನನ್ನ ದಿನಗಳು ಕಟ್ಟಿ
 ಮಾಗಿದುವು. ಅನಲಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ
 ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಾಲ್ಕು ತಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊದಿ
 ಸಲ್ಪಟ್ಟು ನಾನು ಮೃತನಾಗಿರುವೆನು. ಕಾಲ್ಕು
 ಹಸಗುಣವೂ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲ್ಕು ಹಸ
 ಫಿರ್ದಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದುದು. ಈ ಹಸ
 ಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಈ ತಕ್ಕುಗಳನ್ನು
 ಆಳುವವನು ನನ್ನ ಮರಣವನ್ನು ಕಂಡು
 ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮರಣವನ್ನೇಕೆ
 ಪ್ರಾರ್ಥನೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ರಾಜನು ಇದಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯನಾದನು. ಕಾಲ್ಕು
 ಅಮರಾಧಗಳಿಗೂ ಸುಖವನ್ನಿತ್ತು ಫಿರ್ದಾದಿ
 ಗಳನ್ನು ರಾಜರು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಜಯಮಾ
 ಲನು ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು
 ವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಆಗ ಜಯಕಾಲನು ಕಾಲ್ಕು ಹೊರಗು
 ಕನ್ನು ಕೂರಿತು ವಿವರಗಳನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಈ
 ರೀತಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

"ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಮೀಸಿನ
 ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಮೇಲೆ ಹಡಗು ಸಡೆ
 ಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಜಿಹ್ವೆ
 ವನ ತಂದೆ ಬಕರೂಪವು ಬಂದು ನನ್ನ
 ತಂದೆಯನ್ನು ಸುಂಗೆಯ್ದನು. ಅದರಿಂದ
 ಕಾಣ. ಬಾಗಬಂದ ಬಕರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾ
 ಯಿತು." ಎಂದು ಮೊದಲನೇ ತಕ್ಕಿಗೆ

ಸಮಾಧಾನವಿತ್ತನು. ರಾಜನು ಸಂತೋಷ
 ಪಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಯ ಎಂದೂ ಬಯ. ಪಾಲನೆಗೆ ಹಡ
 ಗನ್ನು ಓಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸಿದನು.

ತರುವಾಯ ಕಿವಿಯುದಾತ ಬಂದ.
 "ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಕುಲವಾರು
 ಕಿವಿಗಳನ್ನು ನಿರವಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.
 ಅದರಲ್ಲಿ ಈತನ ಕಿವಿ ಯಾವುದೋ ಗುರುತು
 ಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆ ಎರಡನೇ ಕಿವಿ
 ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆತನ ಕಿವಿ
 ಯನ್ನು ಮುಚುಕಿ ಕೊಡುವೆನು." ಎಂದು
 ಜಯಕಾಲ ಹೇಳಿದನು. ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದಾತನು
 ತನ್ನ ಎರಡನೇ ಕಿವಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಭಯ
 ಪಟ್ಟನು. ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ಅವನದೆಂದು,
 ಅವನಿಂದ ರಾಜನು ಹಡಗನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜಯ
 ಪಾಲನೆಗೆ ಕೊಡಿಸಿದನು.

ಗಂಧರ್ವ ವಿವಾಹವಾದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಬಂದಳು. ಆಗ ಜಯಶಾಲನು “ಮಹಾರಾಜ, ಈಕೆಗೆ ಹಸ್ತ ಸಾಕರ ವರಕ ಕೊಡುವಂತೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕುಲಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಲಾದರೂ ಸರಿ, ಈಕೆ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ನನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪುವವರೆಗೆ ಹಗುವನ್ನು ಅಕೆಯ ವಾರಸು ದಾರರಿಗೆ ಕೊಡಲು ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದನು. ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಶ್ರಾಣ ಬಿಡಲು ಸಿದ್ಧರಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಅಕೆಯಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಹವಗು ಜಯಶಾಲನವರ ವಾಯಿತು.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹಜಾನು ಬಂದ. ಆಗ ಜಯಶಾಲನು ಎಲ್ಲಿವನ್ನೂ ಖಾರಿಸಿದ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಮಾಡಿದನು. ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಮುದ್ದಾಡುತ್ತಾ “ಈ ಮಗು ರತ್ನವಾರನನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷ

ವಾಗಿರುವುದೇ?” ಎಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡುಬಂದ. ಎಲ್ಲರೂ “ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ” ಎಂದರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಕ್ಷಾರ ಮಾಡಿದ ನಾಸಿತನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನೂ ಸಹ “ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದನು. ಕೂಡಲೇ ಜಯಶಾಲನು “ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾಸಿತನು ತಾನೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿರುತ್ತೀರಿ.” ಎಂದು ಕೇಳಲು, ರಾಜನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ನಾಸಿತನಿಂದ ಜಯಶಾಲನ ಹಡಗನ್ನು ಅವನಿಗೇ ಕೊಡಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ವಂಚರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಕಷ್ಟವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಜಯಶಾಲನು ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ಹಡಗುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಪಡೆದು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಲಾಭ ಪಡೆದು, ಸುಖವಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆ ಸೇರಿ ಕೊಂಡನು.

ನೆಮ್ಮೂರ ಬಳಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅವಧಾನಿಗಳೂ
ಅವರ ಪತ್ನಿಯೂ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು.

ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ
ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವಧಾನಿಗಳು ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟು
ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿ
ದರು. ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ದಾರಿ ಒಡೆ
ಗೊಂಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಮಿಕ್ಕ ನೂರು
ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿದಮೇಲೆ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ಒಂದು ಮದಕೆ
ಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಬಾಯಿ ಬಿಗಿಸಿ, ಭದ್ರವಾಗಿಡು
ವಂತೆ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ
ಬೋರಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಅವಧಾನಿಗಳು ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತವಾಗಿ
ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ, ಬೋರಯ್ಯ
ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಎಗರಿಸಬೇಕೆಂಬ
ದುರಾಸೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಹಣವನ್ನು
ತೆಗೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು
ತುಂಬಿ ಯಥಾಪ್ತಕಾರ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟ.

ಗಂಡನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೋಹವನ್ನು
ನೋಡಿ ಶೆಟ್ಟಿಯ ವೆಂಡತಿ " ಇಂತಹ ಕೆಲಸ

ಮಾಡಬೇಡಿ. ಇದು ನಮಗೆ ತರವಲ್ಲ "
ಎಂದು ಪರಿಪರಿವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ
ಶೆಟ್ಟಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಅವಧಾನಿಗಳು
ಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಬೋರಯ್ಯ
ಶೆಟ್ಟಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಮಾಡಿಕೆಯನ್ನು
ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆದರು. ಆದರೆ ಮೂರ್ಖತೆಗೆದು
ನೋಡಿದರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬದಲು ಕಲ್ಲು
ಮಣ್ಣು ಇತ್ತು! ಅವಧಾನಿ ದಂಪತಿಗಳು
ಗೊಳಗೊಂಡು ಗೋಳಾಡುತ್ತಾ ಗ್ರಾಮಾಧಿ
ಕಾರಿಯ ಹತ್ತಿರ ದೂರು ಕೊಟ್ಟರು.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ.
ಹೇಗೆ ತೀರ್ಥ ಕೊಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದಾ
ಯಿತು. ಹಾಗೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ.
ಆತನ ಮಗಳು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ
ವಳು. ಏನೂ ವಿಚಾರಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು
ಫೈರ್ಯ ಹೇಳಿ, ತಾನೇ ಈ ಜಗಳವನ್ನು
ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತೇನೆಂದಳು.

ಮರುದಿನ ಅಸ್ತಮೆಯಂತೆ ಅವಧಾನಿ
ದಂಪತಿಗಳೂ ಶೆಟ್ಟಿ ದಂಪತಿಗಳೂ,

ಹುಟ್ಟಿನ ಕೋಟ

ಹಿಬ್ಬ ರಾಜ. ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಕೇ ಮಗ. ಆತನ ಕೆಸರು ಬುದ್ಧಿವಾಗರ. ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅಗಾಧವಾಗಿ ಹೊಮ್ಮಿ. ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಿಯನ್ನು ತಾನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಸವಾರಿ ಮಾಡುವುದು ಆತನಿಗೆ ನಾನೂಲಾಗಿದ್ದಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಆತನು ಅಶ್ವಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗು ನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿ ಕಾಣೆ ಸಿತು. ಅದು "ರಾಜಕುಮಾರ, ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸಿ ಮಗುವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವಳು. ಅಕೆ ನಿನ್ನನ್ನೂ, ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬ ವನ್ನೂ ಸುಂಗಿ, ಮನೆಯನ್ನು ನೆಲಸಮ ಮಾಡುವಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಕೂಡಲೇ ಭೂಲೋಕದ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹೂಳಿನ ಕೋಟಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವೆಂದರೆ ತಪ್ಪು ಸಿಕೊ ಳ್ಳುವೆ" ಎಂದಿತು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಒಡನೆ ಬುದ್ಧಿವಾಗರನು ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಿಯನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಬಿಡು ಸಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರವಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದು

ಕಯರಿಬ್ಬರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವನೋ ತೊಲಿಸಿ ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ದೂರ ಂತ್ತುಮಾಡು ವೆಸದಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸೂಜಿ ಮುರಿದು ಹೋದ್ದು ಹೊಸ ಸೂಜಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಆವರು ಹಾಗೇ ಹೊಲಿಯು ತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

"ಅಜ್ಜಿಯಲ್ಲೇ. ಇವೇ ನನು ಭೂಲೋಕದ ಕೊನೆ. ಹೇಳಿ? ನನ್ನ ರೂಕ್ಷಸಿ ತಂಗಿ ಹುಡು ಕುತ್ತಾ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವಳು. ಅದ್ದ ರಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರುವೆನು" ಎಂದ ರಾಜಕುಮಾರ.

"ಮಗೂ, ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯಿದಲ್ಲ. ಈ ದಾರವೆಲ್ಲ ಮುಗಿದು, ಸೂಜಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುರಿದ ಕೂಡಲೇ ನಾವು ಸಾಯುವೆವು. ಆಗ ನಿನ್ನ ತಂಗಿ ಬಂದರೆ ನೀನಿನ್ನೇ ಹೋಗು ತ್ತೀಯೆ? ನಮ್ಮ ಪತ್ತೆವಿರುವುದು ನಿನಗೆ ಕ್ಷೇಮಕರವಲ್ಲ" ಎಂದು ಅಸರಿಬ್ಬರೂ ಆತ ನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ತನ್ನ ಬದುಕು ಏಕಾಂತಿ ಆದುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಸನ ಪಡುತ್ತಾ ಬುದ್ಧಿವಾಗರನು ಮತ್ತೆ ದಿವ್ಯ

యసి ఒಂದು అడుగున న్న సేరించను. అల్లి మరకొన న దొడ్డ దొడ్డ పక్క గళన్న కిత్తు బిసాడుత్తిచ్చరి అపు ఘ ఘనందు తల్లి నూడుత్తిచ్చు. రాజ కు మార ను. "అయ్యో, ఇదే పను భూలోకద కౌనే. ఖేళు నన్న తంగి మడుకుత్తా బందు నన్ను కబళసు నలు. అదరింద నిన్నొందిగ ఇట్లే ఇరువేను" ఎందను.

"అయ్యో, భూలోకకత్తి ఇచ్చ కౌనే. ఇన్ను కలవే మరగవే. అదు కిళు వుమ ముగియితుందరి నన్న ఆయుష్కపు ముగియువదు. ఆగ నిన్న తంగి కబళ సలు బందరి నిన్నొగే ఖేళువే? నన్న

హత్తిరవెరువుదు నిన్నగే సర్వధా ఒళ్ళెయ దల్లి" ఎంద మరకొన.

పకాకి బదుకాదువచ్చి అళుత్తా బుద్ధి సాగరసు మత్తి కుదు. రేయన్న ఓడిసిదు. ఈ సారి ఒందు బిట్ట పుదేత కాణిసితు. అల్లి గిరివర్ధనన్న బిట్టగళన్న ఎత్తి జిందినంతే ఎసొత్తిచ్చను. అపు మేలి నింద కళకత్తి బిద్దు పుదిపుదియగుత్తా ఇట్టువు.

గిరివర్ధననన్న నోట "అయ్యో, ఇదే పను, భూలోకద కౌనే. ఖేళు. నన్న తంగి మడుకుత్తా బందు నన్ను కబళసునలు. అదరింద ఇల్లి నిన్నొందనే నాను ఇరుత్తిలేనే" ఎందను. "మగ్నో. భూలోకకత్తి ఇచ్చ కౌనే. అల్లి నోటా. ఆ కల సర్వతగళన్న పుతి నూడిద కూడలే నన్న జీవపు అంత్తువాగువుదు. ఆగ మదాత్తాగి నిన్న తంగి కబళసలు బందరి నిన్నొను మూడుచే, ఎల్లిగే ఖేళు త్రియే? నన్న హత్తిరవెరువుదు నిన్నగే క్షేమవల్లి" ఎంద ఆత.

తన్న బదుకు పకాకి ఆదువచ్చి అత్తు కరేదు బుద్ధిసాగరసు మత్తి కుదు. రేయన్న నాగాలోటదింద ఓడిసిదను.

ఓగ్గే నోటాగుత్తిరువచ్చి బుద్ధిసాగర నిగే మేళుగళంద నేతాడుత్తిరువ ఒందు కూన్న మూగే కాణిసితు. తన్నదే

ಅದೇ ಧೂಲೋಕದ ಕೊನೆಯಿರಬಹುದೆಂದು ಆತನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ತೆರೆದಿದ್ದ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣ ನೆಟ್ಟಗೆ ಕೋಟಿ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟನು.

ಕೋಟಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಿ ಇಳಿದು ಬಂದು, ರಾಜಕುಮಾರನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. "ಯುವಕನೇ, ನೀನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಧೂಲೋಕದ ಕೊನೆ ಇದೇಯೇ! ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಗೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದಿನವೂ ಏಕಾಂತವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಛಾಯಾ ಸುಂದರಿ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು" ಎಂದು ಆಕೆ ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನನ್ನು ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದಳು.

ಛಾಯಾಸುಂದರಿಯ ಇಷ್ಟವ ಪ್ರಕಾರ ಆತನು ಹೂವಿನ ಕೋಟಿಯಲ್ಲೇ ಆಡುತ್ತಾ ಕಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ತೋಟದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿದ್ದ ಜಿಟ್ಟಿಗಳನ್ನೇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದ್ದರೂ ಛಾಯಾಸುಂದರಿ ಆತನನ್ನು ಎಂದೂ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನು ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಊರು. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ

ಛಾಯಾಸುಂದರಿ ಅವರನ್ನು, ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟ ಗೋಡೆಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ರಾಕ್ಷಸ ತಂಗಿಯು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವೆರ ಬೇಕೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಳಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದನು.

ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪುಗಾಗಿದ್ದವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಛಾಯಾಸುಂದರಿ ಕೇಳಿದಳು.

"ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಂಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಜನಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡುವಳೆಂದು ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿ ಹೇಳಿತು ನಾನೀಗಲೇ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಸ ಬಲ್ಲೆನೇನೋ ನೋಡಿಬರುವೆನು." ಎಂದು

ದಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಮೇಲಾಗುವುದು” ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದನು.

ತರುವಾಯ ನೆ ವಾಸವಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಿಬ್ಬರು ಕಾಣಿಸಿದರು. ಸೂಜಿ, ಮತ್ತು ದಾರಗಳು ಇನ್ನೇನು ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದವರಿಂದ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಸಾಯುವೆನೆಂದು ಅವರು ವಿರಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. “ನಿನ್ನಗೇನು ಭಯವಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನು ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಎಳೆಗೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನು ತಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಯೌವನವುಂಟಾಯಿತು. ಅವರು ಬಹು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. “ಮಗೂ, ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯವೇ ಅಂತ ನಮಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಆಯುಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕಾಲದಿಂದ ಕಸೂತಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಕೈ ಚೌಕವನ್ನು ನಿನಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಇದನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಒಗೆದರೆ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಸಿಗುವುದು. ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದರು.

ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನು ಮನೆ ಸೇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಾಯಿಯಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಗೋಡೆಯು ಬಿರುಕಿನಿಂದ ಆತನು ಮನೆಬಾಗಿಲಿಗೆ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದನು. ಅಣ್ಣ ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬರುವನೋ ಎಂದು ತಂಗಿ ತನ್ನ ಭಾರಿ ಶರೀರವನ್ನು ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಬುದ್ಧಿಸಾಗ

ರನು ಭಯಪಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ನಸುವನೆ ಬೇರತ್ತಾ ತಂಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು “ಅಣ್ಣ, ನಿನಗಾಗಲೇ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕೊಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ಹಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು ಕೂತುಕೋ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ಫಲಾಹಾರ ಮಾಡಿ ತರುವೆನು” ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಹ್ವಾನಿಸಿದಳು.

ಆತನು ಹಾಗೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿ ಮತ್ತೆ ಬಂದು “ರಾಜಕುಮಾರ ನಿನ್ನ ತಂಗಿ ನಿನಗಾಗಿ ಫಲಾಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ನೀನು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅದೇ ನಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಫಲಾಹಾರ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ತಕ್ಷಣ ಓಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿ ಸಲಹೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಬುದ್ಧಿ
ಸಾಗರ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಮೋರ
ಟನು. ಹಾಡು ಸಿಂತಂತಾಗಲು, ತಂಗಿ
ಕೊತಡಿಯೊಳಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಳು.
ಅಲ್ಲಿನು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಜಾಡನ್ನು
ಕಂಡುಕೊಂಡು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ
ದಳು.

ಆಗ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರನು ಮುದುಕಿಯರು
ಕೊಟ್ಟ ಕೈ ಚೌಕವನ್ನು ಕೆಳಗೆಸೆದನು. ಅಲ್ಲಿ
ಎಂದು ಅಳವಾದ ಹಳ್ಳ ವೇರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಕೆ
ಅದನ್ನು ನಾಟಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನು ಅಡವಿ
ಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಎನೆಯಿಕ್ಕುವಷ್ಟ
ರಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಅಡವಿಗೆ ಬಂದುದಿಟ್ಟಳು. ಇಷ್ಟ
ರಲ್ಲಿ ಮರಕೀಳನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳ

ಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಹಾಕಿದ. ಅವುಗಳ
ಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕೆ ಮತ್ತೆ ಮೋರಡು
ನಡುವಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಸೇರಿ
ಕೊಂಡನು. ಆಕೆ ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.

ಅಲ್ಲಿ ಗಿರಿವರ್ಧನನೇನು ಸುಮ್ಮನೆ
ಇದ್ದನೇ? ಅಗಾಧವಾದ ಕೆಲವು ವರ್ಷ
ಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅಡ್ಡ ಹಾಕಿದ. ಅವುಗಳನ್ನು
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರ ಹೂವಿನ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಸೇರಿ
ಕೊಂಡನು. “ಈಗ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು
ವೆಯೋ ನೋಡೋಣ” ಎಂದು ಬೊಬ್ಬಿ
ಡುತ್ತಾ ಆಕೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.

ಮೇಘಗಳಿಂದ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡು
ತ್ತಿದ್ದ ಭಾಯಾಸುಂದರಿ ಕೋಟಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು
ಕೆಗೆದೇ ಇದ್ದಳು. ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಿ ಮತ್ತೆ
ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನೆಟ್ಟಗೆ ತೋಟದೊಳಕ್ಕೆ
ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಳು.

ರಾಕ್ಷಸಿ ತಂಗಿ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ಬಂದು
“ನನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು”
ಎಂದು ಭಾಯಾಸುಂದರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.
“ನಾನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಹೋಗು ಇಲ್ಲಿಂದ”
ಎಂದಳು ಭಾಯಾಸುಂದರಿ.

ಜಗಳ ಆಡಿದರೆ ಜಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ,
ಯುಕ್ತಿಯೇ ಯುಕ್ತವೆಂದು ಅರಿತಳು ರಾಕ್ಷಸಿ
ತಂಗಿ. ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಚಿಕ್ಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ

ಕೊಂಡು, ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ
ಛಾಯಾಸುಂದರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಹೇಳಿ
ದಳು. “ಹೋಗಲಿ, ನಾನೊಂದು ಮಾತು

ಹೇಳುವೆನು. ಸನ್ನ ಸನ್ನ ಸನ್ನ ಅಣ್ಣ ಸನ್ನ
ತ್ರಾಸಿನಲ್ಲೆಟ್ಟು ತೂಗು. ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು
ಭಾರವಿದ್ದರೆ ಅವರು ಗೆದ್ದಂತೆ. ಸನಗಿಂತಲೂ
ಆತನು ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವಾದರೆ ಮರುಮಾತ
ನಾಡದೆ ಹೊರಟುಹೋಗುವೆನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದ
ವಕ್ಷಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.”

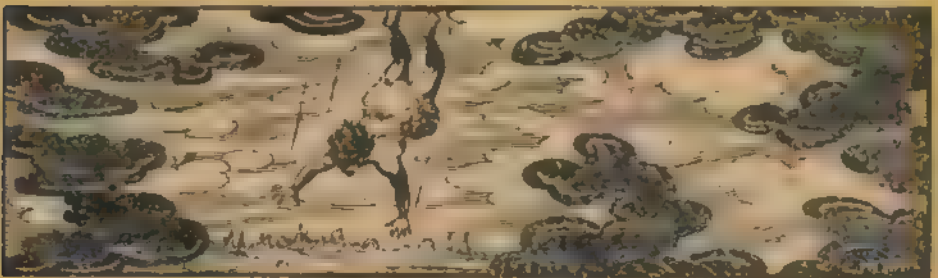
ಮಾಯಾಸಿಯ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಮುಗುಳು
ಸಗೆ ಸಕ್ಕು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಳು ಛಾಯಾಸುಂದರಿ.
ತ್ರಾಸಿನ ತಾಟುಗಳು ಭೂಲೋಕದ ಕೊನೆಗೆ
ಆತುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಛಾಯಾಸುಂದರಿ
ಮೇಘಮಂಡಲದಿಂದ ತ್ರಾಸನ್ನು ತೂಗಹಾಕಿ
ದಳು. ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನು ಹತ್ತಿದ ತಾಟು
ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಕ್ಷ
ಸಿಯು ಕೋಪದಿಂದ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು
ಬೆಳೆಸಿ “ಇದೋ ನಾನೇ ಭಾರವಾಗಿದ್ದೇನೆ”
ಎಂದು ತ್ರಾಸಿನೊಳಗೆ ದುಮುಕಿದಳು. ಅವಳ
ಭಾರವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ತ್ರಾಸಿನ ತಾಟು

ಕಿತ್ತವೋಯಿತು. ಆಕೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ
ಲುರಳಿದಳು.

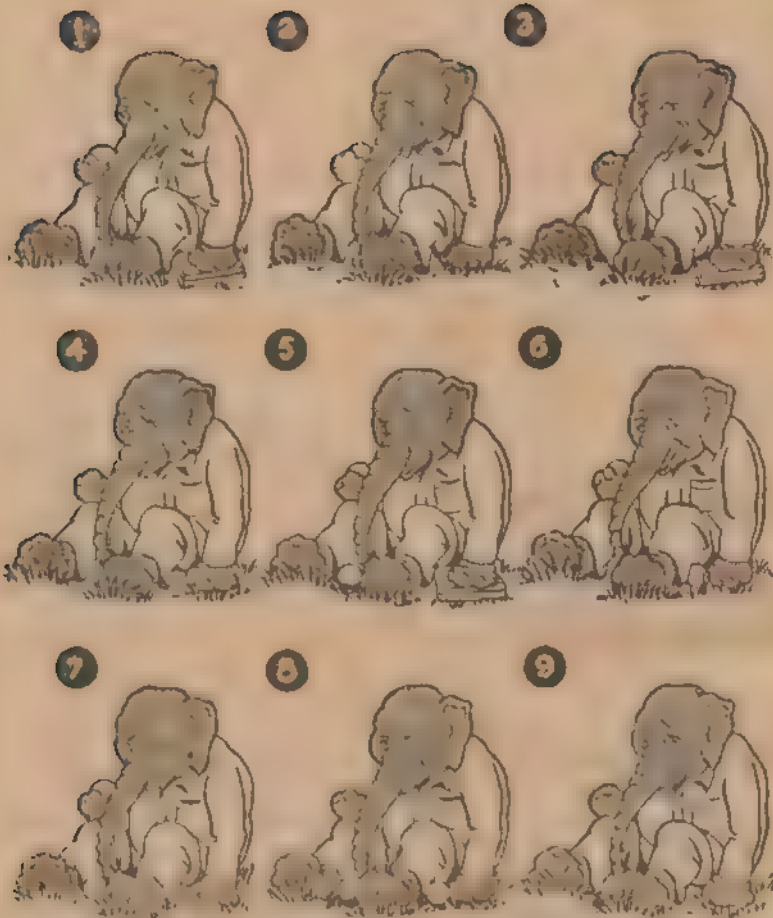
ಆ ತಾಟು ಯಾವಾಗ ಕತ್ತುವೋಯಿ
ತೋ, ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನ ತ್ರಾಸಿನ ತಾಟು
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಆತನು ತೆರೆದಿದ್ದ
ವಾಗಿಲಿಂದ ಮೇಘಮಂಡಲದಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿ
ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಕೋಪ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಹಲ್ಲು ಕಟಿಯು
ತ್ತಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾ
ಛಾಯಾಸುಂದರಿಯ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿ
ಲುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದಳು.

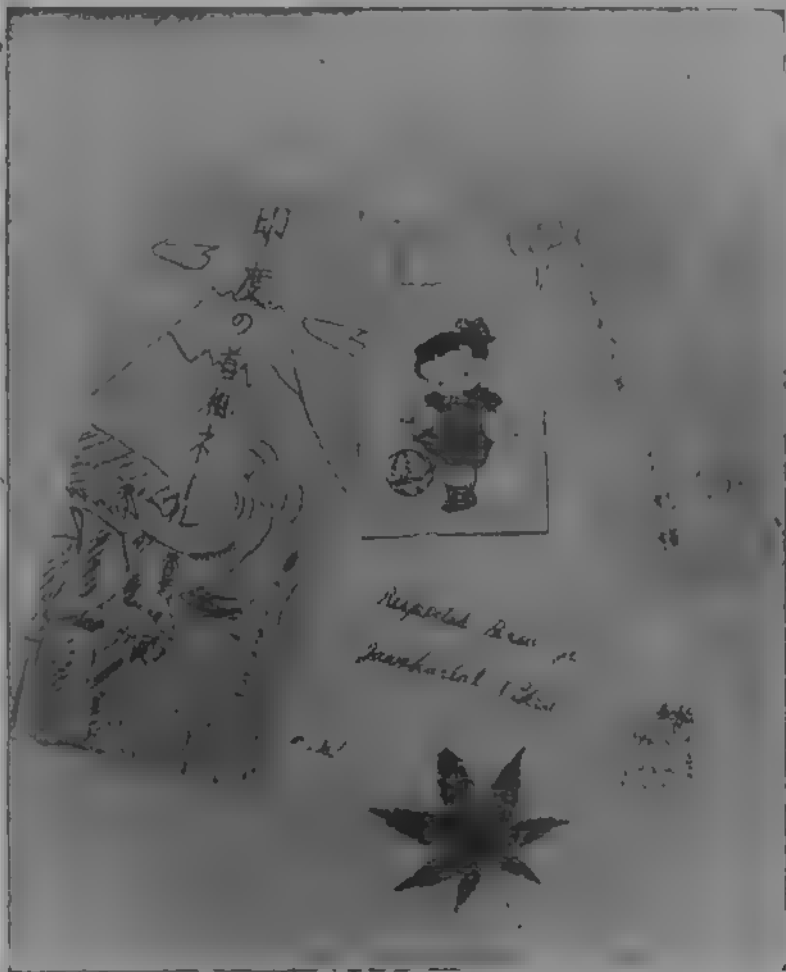
ಅಂದಿನಿಂದ ರಾಕ್ಷಸಿ ತಂಗಿಯ ತಡೆಯಿ
ಲ್ಲದೆ, ಛಾಯಾಸುಂದರಿ ಬುದ್ಧಿಸಾಗರರು
ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಟಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು. ಅವರು
ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಅನಲೋದಿಗೆ ಅಡುವರು.
ಅವರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಸಕ್ಷತ್ರಗಳು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಯ
ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವರು ನಮಗಾಗಿ ಆಕಾ
ಶದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವರು.

ಮೇಲಿರುವ ಒಂಭತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ವಿಧ. ಆ ಎರಡು ಯಾವವೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಿರಾ?

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಜಪಾನಿನ ಅಸೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಸಸ್ತು ಭಾರತದ ಮೂರು ಮಂತ್ರಿ ಪಂಡಿತ ಸಿಮ್ಲಾ ರವರಿಗೆ ಅಸೇಕ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಮಕ್ಕಳು ಕೊಡಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಲು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅನೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರ್ವತವನ್ನು ಸಿಮ್ಲಾ ಅಸೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ಎಂಬ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಮರ್ತ್ಯಕರು ಜಪಾನಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಹಯೋಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಂದ ಅಸೇಕ ಕುಂದು ಬರೆದ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಮೂರು ಮಂತ್ರಿಗೆ ತಲೆಬರಲು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡರು. ಅವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಲಯ ಕಾಗದಗಳು ಬಂದವಂತೆ.

ಆ ಕಾಗದಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಅವುಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ನೋಡಿರಿ.

ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ

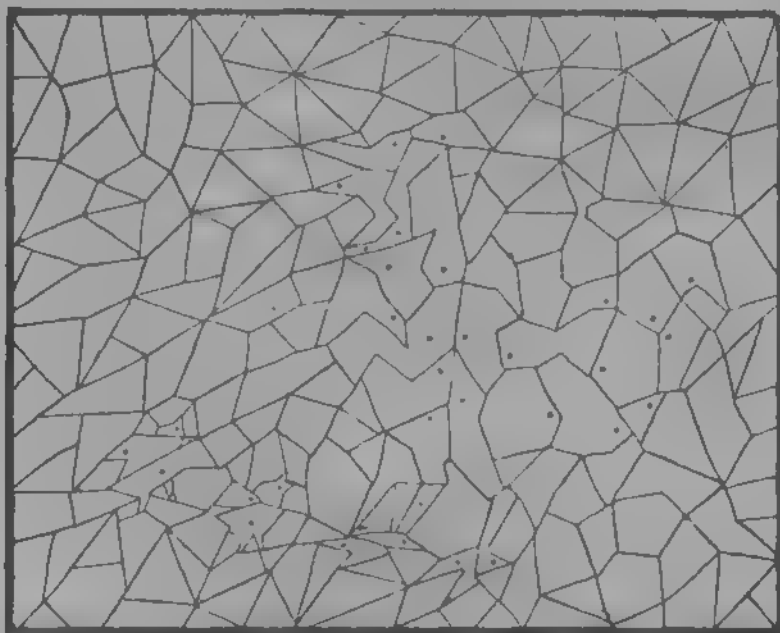
ಸ್ನಾನ -

ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಎರಡು ವೇಳೆಯೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು ಅರೋಗ್ಯಕರ. ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು ಒಬ್ಬಳ ಮುಖ್ಯ ಸ್ನಾನವೆಂದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನೀರು ಮೈಮೇಲೆ ಸುರಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ. ಮೈಕೊನೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕಳೆಯುವುದು ಅದರ ಗುರಿ.

ಅಲ್ಲದೆ ಎತ್ತರದಿಂದ ತಣ್ಣೀರನ್ನು ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿಚ್ಚುಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿ ನರಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಸಣ್ಣ ಜಲಪಾತಗಳ ಕೆಳಗೆ ಈ ಅನುಕೂಲವುಂಟು.

ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಲೆಯುಳ್ಳವರು ಮಾತ್ರ ನೀರಿನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಣ್ಣೀರೇ ಪ್ರಶಸ್ತ. ತಣ್ಣೀರು ಸ್ನಾನದಿಂದ ಶೀತವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅನೇಕ ಜನರು ಭಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಿಸ್ಸವಲ್ಲ. ಮಾಡುವ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಷ್ಟು ಅನಂದವಾಯಕ ದೇಶ ಇಲ್ಲ. ಕುಂಕುಡಕಾಯಿ, ಸೀಗೆಕಾಯಿಗಳಿಂದ ಮೈ ತಿಕ್ಕಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಚರ್ಮ ರಂಧ್ರದ ಕೂಳೆ ಹೋಗಿ ಶುಭ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಕೂಡ ಸಾಬೂನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ನಾಗರಿಕತೆಯೆಂದು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟ. ಸ್ನಾನವಾದ ಒಡನೆ ಶುಭ್ರವಾದ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮೈಯ್ಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಕ್ಕಿ ಒರೆಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಚರ್ಮದ ಮೇಲಿನ ಹಳೆಯ ಸತ್ತ ಕಣಗಳು ಹೋಗಿ ಹೊಸ ಕಾಂತಿಯು ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹುತ್ತು ರಕ್ತವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಣಕಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಚರ್ಮ ರೋಗಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶುಭ್ರತೆಯೇ ಸ್ನಾನದ ಗುರಿ.

പരമേശ്വരൻ

ಈ ಸೂಕ್ತ ಚರಣವು ಅನೇಕ ಯಕ್ಷ ಚಕ್ರ ಮನೆಗಳಿಗೆ. ಕೆಲವು ಮನೆಗಳ ಮಧ್ಯ ಚಕ್ರಗಳಿಗೆ
ಕಾನೂನುತ್ಪನ್ನ, ಮತ್ತೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಚಕ್ರ ಇಲ್ಲ ಚಕ್ರಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ
ಬಿಡು ಬಿಡು ಕೊಡುವುದು ಕುಂಭವು. ಈ ಮನುಷ್ಯರಿಂದಲೇ ಈ ಅನೇಕ ಯಕ್ಷಚಕ್ರ

1	ರಾ	ಮ	ಕ	ಧ
2	ದ	ಷ	ಕೂ	ರೆ
3	ಮ	ಬ	ನ	ಅ
4	ರ	ಣ	ಹಾ	ಮೋ
5	ಕು	ಷ	ಯ	ನ
6	ಕಾ	ಕಿ	ಯ	ಕ
7	ರ	ಂ	ರ	ಬಿ

ಇಲನೆಯ ಪುಟವ ಚಿತ್ರದೊಗಟೆಗೆ

ಉತ್ಕರ.

೪. ಒಂದು ಸಂಬಂಧ

ಬೊಂಬೆಗಳು ಒಂದು ವಿಧ.

ಒಗಟುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ

౧. పావు, ౨. పెమ్మజ్జక్తి, ౩. ముల్లగి
 ౪. నారి, ౫. నాలిగి, ౬. బాళిదొడ్డు,
 ౭. తేంగినకాయ, ౮. నీరూ, ౯. శూర్ప,
 పండ్లు.

ಇಂ ದ್ರ ಜಾಲ

ಮಕ್ಕಳರಾ! ನಿಮಗೊಂದು ಸಂತೋಷ ವಿಷಯ. ಅದೇನೆನ್ನುವಿರೋ! ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ನೀವು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಆಸರು ಭಾರತೀಯರು. ಇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯಾನಿಪ್ತರು. ಪ್ರಪಂಚ ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೀರ್ತಿಪಡೆದ ಇಂದ್ರಜಾಲಿಕರಲ್ಲಿ ಇವರೂ ಒಬ್ಬರು.

ಇವರು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಲವು ಬಾರಿಸುತ್ತಿ ತಮ್ಮ ಅಮೋಘ ವಿದ್ಯಾ ನಿಪುಣತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗಾರುಡಿ, ಯಕ್ಷಿಣಿ, ವೈಷ್ಣವಿ ಸಂ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು

ಸರದೇರದವರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ಲಾಭ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೆರಿಕದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀ ಸರ್ಕಾರರನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ, ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಮುನಿಪ್ಯಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರದೊಡನೆ ವಿವರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ನೊಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನ ಹೇಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಡುವು

ಮೋ ಹಾಗೆಯೇ, ಅಮೆರಿಕದ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ "ಸ್ಕೈಕ್ಸ್" ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಗಳಿಸಿದ ಗಾರುಡಿ ವಿದ್ಯಾನಿಪ್ತರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ಕೈಕ್ಸ್ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಎರಡು ಬಾರಿ ಗೆದ್ದ ಫೀರರು ನಮ್ಮ ಪಿ. ಸಿ.

ಸರ್ಕಾರರೊಬ್ಬರೇ. ಅವರ ಗಟ್ಟಿಗತನಕ್ಕೆ ಈ ನಿದರ್ಶನವೇ ಸಾಕು. ಭಾರತದ ಖ್ಯಾತಿನೆತ್ತ ಇಂದ್ರಜಾಲಿಕ ರತ್ನಕ್ಕಾಗಿನಾವು ಹೆಮ್ಮೆಪಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಚಂದಮಾಮನ ಓದುಗರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗಾರುಡಿವಿದ್ಯಾ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಗಳೊಡನೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಕಳುಹಿಸಿ

ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತೀನೆಂದಿರುವರು.

ಶ್ರೀ ಸರ್ಕಾರರ ಗಾರುಡಿ ಪೈಚಿತ್ರಗಳು ಚಿತ್ರಗಳ ಸಹ ಇದೇ ಶೀಘ್ರಕೆಯ ಕೆಳಗೆ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ. ಚಂದಮಾಮ ಓದುವವರೆಲ್ಲರೂ ಅದರ ಆನಂದ ಪಡೆಯಲಿ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಅವರಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಗಾರುಡಿಗರಾಗಲಿ. ಶ್ರೀ ಸರ್ಕಾರರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಒಗಟುಗಳು

ಇವು ಏನು?

೧. ರಾಜನ ರೂಪ ನೋಡಲು ಅಂದ, ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಕೊಂದ.
೨. ಬೆಳಕು ಕೊಡುವುದು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲ, ಉರಿಯುವುದು ಬಿಸಿಯಲ್ಲ.
೩. ಹಸುರು ಗಿಡದ ಮೇಲೆ ಮೊಸರು ಚೆಲ್ಲಿದೆ.
೪. ನೆರೆಯಲ್ಲದ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಎತ್ತುಬಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಣಿ.
೫. ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಕವಚ.
೬. ನೀರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡ, ನೀರು ಹುಟ್ಟಿ ಬೇಡ, ನೀರು ತರದೆ ಬರಬೇಡ.
೭. ರೂಪವಿಲ್ಲ, ಗುಣವಿಲ್ಲ ಬಣ್ಣವಿಲ್ಲ, ಇವು ಬಿಟ್ಟರೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ.
೮. ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು. ಒಬ್ಬ ಕಂಡರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಓಡುವನು.

ಬುದ್ಧಿವಂತ ಯಾರು?

ಒಬ್ಬ ಯಾಡುಗನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಲೇ ಸ್ನೇಹಿತನೇ, ದೇವರು ಇರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದರೆ, ನಿನಗೊಂದು ಹಣ್ಣು ಕೊಡುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು "ಗೆಲೆಯನೇ, ದೇವರು ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೀನು ತೋರಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಹೇಳಿ.

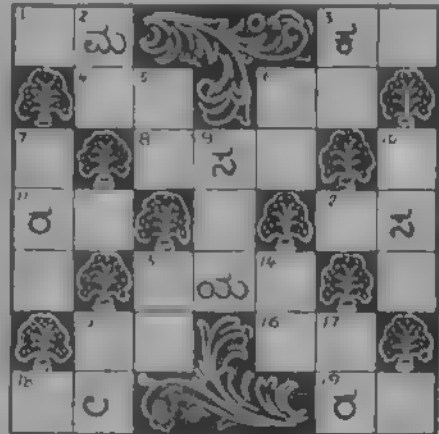
ಚಂದಮಾಮಾ ಸ್ಪರ್ಧೆ

(ಮಕ್ಕಳ ಬಾವಲಿವ್ಯಾಧಿಗಾಗಿ)

ಆಧಾರಗಳು

* ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ *

1. ಮಹಾಕವಿರಾಗ	12. ಇದು ನಡೆಯದಂತಿ
ಒಂದು.	ತಡೆಯುವುದು ಮಾನವ
3. ಇದು ಕೇಳಲು ಸಿದ್ಧ, ನಕ್ಕುವ (ಕಪಟ).	13. ಮಲಗುವುದು.
ಗಿ ಅಪಾಯವೇ!	
4. ಗೋವು.	15. ಗಂಗಾ ತೀರದ
6. ಮೃಗವು ಗರ್ವ ಈ	ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಟ್ಟಣ
ಕಲ್ಲಿ. ಬಯಂಕರ.	16. ತೀರ್ತ
8. ವಾಸಸ್ಥಳ.	18. ನೇಗಲು.
11. ಯುದ್ಧ.	19. ಸೂಡು.

* ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ *

2. ಕೊಬ್ಬು 3 ಕೂಗು.	9. ಕಪ್ಪು ಕಾಲುಗಳಿರುವುದು.
5. ಹೂವಿನ.	ಮಾಡುವವನು ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು.
6. ಮರಗಳ ಮೇಲೆ	10. ಕಪ್ಪದ ಮಕ್ಕಳು.
ಓಡಾಡಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು	ಸಂತೋಷದ ಹಬ್ಬ.
ನಗುವುದು.	13. ಚಂದ್ರ 17 ಬಾಣ.
7. ಮರಗೂಡಿನಿಂದ	14. ಸುಗಂಧ.
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಇದೆ.	15. ಸಮಯ.

★ ★ ★ ಪಾಲು ದಾರರು ★ ★ ★

ಹಿಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬೆಸ್ತನು ಮಿಸು ಹಿಡಿದು ಮಾರಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದುದಿನ ಆತನು ದೊಡ್ಡವಾದ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಮಿಸನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಅದು ನೋಡಲು ಬಹಳ ಅಂದವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬೆಸ್ತನು ಆ ತರದ ಮಿಸನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅರಸನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಹಳ ಬೆಲೆ ಸಿಗುವದೆಂದು ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಆದರೆ ಅರಸನೆಯು ಹೊರ ಬಾಗಿಲಿನ ಕಾವಲುಗಾರನು ಈ ಬೆಸ್ತನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಆ ಕಾವಲುಗಾರನು ಬೆಸ್ತನಿಗೆ "ನೀನು ಈ ಮಿಸಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಒಹಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀಯೋ ಅದರ ಅರ್ಧವಾಲ್ವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಒಳಗೆ ಬಿಡುವೆನು" ಎಂದನು. ಬೆಸ್ತನು ಒಪ್ಪಿದನು.

ಬೆಸ್ತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳಗೆ ಹೋದನಂತರ ಒಳಬಾಗಿಲಿನ ಕಾವಲುಗಾರ ಸಿಕ್ಕಿದನು: ಆತನು ಸೀಗೊಂದನು: "ಈ ಸುಂದರ ಮಿಸನ್ನು ನೋಡಿ ಅರಸನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುವನು. ನೀನು ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಬಹು ಮಾನವ ಅರ್ಧವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡುವೆನು" ಅದಕ್ಕೂ ಆ ಬೆಸ್ತನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಕಾವಲುಗಾರನು ಆತನನ್ನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟನು.

ಬೆಸ್ತನು ಕೂಡಲೇ ಅರಸನನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಮಿಸನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು "ಪ್ರಭೋ! ನಾನು ಬಹು ಅವರೂಪವಾದ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಿಸನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಸೀಕರಿ ಕೊಡುವಾಗಲಿ" ಎಂದನು. ಅರಸನು ಬೆಸ್ತನ ಕಾಗುಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ "ಎಲೆ ಬೆಸ್ತನೆ! ಮಿಸು ಒಹ ಅಂದವಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಇಂಥದನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಿನಗೇನು ಬೇಕೋ ಕೇಳು" ಎಂದನು.

"೧೦೦ ಪೆಟ್ಟುಗಳು ಒಡೆಯ!" ಎಂದು ಕೂಡಲೆ ಬೆಸ್ತನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಇತ್ತನು. ಅರಸನು ಈ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೆರಗಾಗಿ "ಎಲೈ ಹುಚ್ಚಾ! ನೀನೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿ ವೆಯೋ? ಹಣ ಕೇಳದೆ ಪೆಟ್ಟು ಕೇಳುವರೇ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಬೆಸ್ತನು ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲನು. ಅದುದರಿಂದ ಅರಸನು ಈ ವಿಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ನಕ್ಕು ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಹೊಡೆತಲು ನೌಕರನು ಹಾಟಿಯನ್ನು ತಂದರು. ಆಗ ಬೆಸ್ತರವನು "ನನ್ನೊಡೆಯಾ! ಈ ನನ್ನ ನ್ಯಾಯಾರಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ಪಾಲು ದಾರರಿದಾರೆ. ಈ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅರ್ಧ-ಅರ್ಧ ಹಂಚಿ ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅವರನ್ನು ಕರೆಸು ಎಸಲು ಒಡನೆಯೇ ಇಬ್ಬರು ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕಲಾ ೧೦ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದನು. ಅರಸನಿಗೆ ಬೆಸ್ತನ ಚಾತುರ್ಯ ಆಗತೀತು. ಆಮೇಲೆ ಅರಸನು ಬೆಸ್ತರವನಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

~~~~~ ಪದವರಾಜಪ್ರಭೋ. ~~~~~

ಹಿಂದೀ ಆರನೇಯ ಪಾಠ

ಮಕ್ಕಳಿರಾ !

ನೀವು ಕಳೆದ ಸಲ ಹಿಂದೀ ವಾಕ್ಯಗಳ ಮೊದಲನೇ ಪಾಠ ಓದಿದಿರಿ. ಈ ಸಲ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪಾಠವನ್ನು ಓದಿರಿ. ನೀವೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರಿ.

ವಹ ರಾಮ ಹೈ ।

ರಾಮ अच्छा लडका है ।

वह क्या करता है ?

वह पढ़ता है ।

वह क्या पढ़ता है ?

वह किताब पढ़ता है ।

वह किताब में एक सबक पढ़ता है ।

वह रमणी है ।

वह राम की बहन है ; अच्छी लडकी है ।

वह क्या करती है ?

वह लिखती है ।

वह क्या लिखती है ?

वह चिट्ठी लिखती है ।

वह कमला को एक चिट्ठी लिखती है ।

राम और रमणी रोज़ स्कूल जाते हैं ।

वे रोज़ दस बजे स्कूल जाते हैं ।

वहाँ खूब पढ़ते हैं ।

पाँच बजे स्कूल से घर आते हैं और खूब खेलते हैं ।

अच्छा, अच्छी = ಒಳ್ಳೆಯ

करना = ಮಾಡುವುದು

पढ़ना = ಓದುವುದು

किताब = ಪುಸ್ತಕ

सबक = ಪಾಠ

लिखना = ಬರೆಯುವುದು

चिट्ठी = ಪತ್ರ

और = ಮತ್ತು

रोज़ = ದಿನ, ಪ್ರತಿದಿನವೂ

लाना = ಹೋಗುವುದು

हैं = ಇದ್ದಾರೆ, ಇವೆ

वे = ಅವರು, ಅವು

दस = ಹತ್ತು

बजे = ಗಂಟೆ, ಗಂಟೆಗೆ

वहाँ = ಅಲ್ಲಿ

खूब = ಚೆನ್ನಾಗಿ, ತುಂಬ

पाँच = ಐದು

आना = ಬರುವುದು

से = ಇಂದ, ದೆಸೆಯಿಂದ

ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನೆನಪಿಡಿ : ಏಕವಚನ ಪುಲ್ಲಿಂಗವಾದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದ ತಾ ಹೈ ಎಂದೂ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾದರೆ ती ಹೈ ಎಂದೂ, ಬಹುವಚನ ಪುಲ್ಲಿಂಗವಾದರೆ ते हैं ಎಂದೂ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾದರೆ ती हैं ಎಂದೂ ಸೇರಿಸಬೇಕು.

ಈ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಂತೆಂತಹ ಬಣ್ಣ ಚೆನ್ನಾಗುವುದೋ ಹಾಕಿ ನೋಡಿ.

Chandamama, September '49

Photo by B. Ranganadham

“ஜெய் ஜெய்”

